

PROBLEME ALE ACTIVITĂȚII

CONSILIILOR POPULARE

PRIORITĂȚI ÎN ACTIVITATEA ORGANELOR LOCALE ALE PUTERII ȘI ADMINISTRAȚIEI DE STAT

Plenara Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare ale cărei lucrări au avut loc în ziua de 30 ianuarie a.c. în prezența tovarășilor Constantin Dăscălescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-ministru al guvernului, Ludovic Fazekas, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., vice-prim-ministru al guvernului și a reprezentanților unor ministere și organe centrale, a constituit un eveniment deosebit de important în viața consiliilor populare, care sînt reprezentate în acest organ central de partid și de stat.

Pe primul loc al ordinii de zi a Plenarei s-a aflat raportul privind stilul și metodele de muncă ale Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare și Biroulul său executiv, în coordonarea, îndrumarea și controlul activității consiliilor populare, pentru realizarea sarcinilor ce s-au revenit în anul 1983, din documentele Conferinței Naționale a partidului și Conferinței pe țară a președinților consiliilor populare, precum și măsurile ce s-au luat pentru perfecționarea activității acestui organism și organelor locale ale puterii și administrației de stat în anul 1984.

Totodată, Plenara a urmărit să stabilească — în lumina documentelor de partid, a indicațiilor și orientărilor de o excepțională valoare teoretică și practică cuprinse în magistralele cuvîntări rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii, la înaltele forumuri ale democrației noastre socialiste, care au avut loc în decembrie 1983 și ianuarie a.c. — direcțiile de bază ale activității consiliilor populare în acest an, modul concret în care trebuie să-și desfășoare munca Comitetul pentru Problemele Consiliilor Populare, pentru realizarea exemplară, de către consiliile populare, a planului pe anul 1984 și a sarcinilor rezultate din programele speciale privind ridicarea nivelului tehnic și calității produselor, creșterea mai accentuată a producției muncii, reducerea consumului de energie și materiale, sporirea eficienței în toate domeniile.

Din cuvîntarea rostită la această plenară de către tovarășul Constantin Dăscălescu, primul ministru al guvernului, din raportul prezentat de tovarășul Ștefan Mocuța, președintele Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare, ca și luările de cuvînt a unui număr de

12 membri ai Comitetului, s-au conturat cîteva probleme cuprinse în Programul de măsuri adoptat, pentru rezolvarea cărora trebuie să-și concentreze forțele, în anul 1984, toate consiliile populare, comitetele și birourile executive ale acestora, precum și organele de conducere colectivă ale unităților și întreprinderilor subordonate.

O sarcină prioritară în munca tuturor organelor locale ale puterii și administrației locale de stat este dezvoltarea activității din industria mică și a prestărilor de servicii, îmbunătățirea calității acestora, în unitățile aparținînd consiliilor populare, creșterea numărului unităților prestatoare de servicii și diversificarea activităților, atît pentru anul în curs cit și pentru anii următori, astfel încît să se asigure o creștere de cel puțin 10—15% față de sarcinile de plan prevăzute pe 1984. Numai în acest an producția marfă industrială în industria mică destinată exportului și nevoilor interne trebuie să crească cu cel puțin 10—15 la sută.

Această sarcină este cu atît mai stringentă cu cît, în 1983, deși, pe ansamblu au fost obținute rezultate bune în industria mică, în unele județe (Călărași, Gorj, Tulcea), planul nu a fost realizat la producția marfă industrială, iar în județele Brașov, Dolj, Satu Mare, Sălaj și Sibiu, nu a fost îndeplinit la livrările de mărfuri către fondul pieței. De asemenea, un număr mare de județe nu au îndeplinit planul la prestările de servicii către populație, cu excepția activităților de gospodărie comunală și transport local. Unele consilii populare au înregistrat nerealizări, în 1983, la îndeplinirea sarcinilor de plan la export, fie pe relația cîștig țări socialiste, fie pe relația devize convertibile.

Se impune ca, în vederea disponibilizării unor capacități de producție din industria republicană, pentru realizarea de bunuri destinate cu prioritate pentru export, să se analizeze, în fiecare județ, posibilitățile de preluare de către industria mică a fabricației acelor produse de larg consum, pentru care sînt create condiții pe plan local, iar rezultatele analizelor să fie cuprinse în programe pe fiecare unitate administrativ-teritorială.

Totodată, este necesar ca în fiecare județ, să se stabilească măsuri pentru sporirea volumului de export al

Supliment la

nr. 15 1984

Revista
ECONOMICA

unităților consiliilor populare, cu prioritate pe relația devize convertibile, atât pentru anul 1984 cit și dinamica pentru următorii ani.

Realizarea integrală a sarcinilor în domeniul investițiilor este imperios necesar să stea ca o altă sarcină prioritară în fața tuturor consiliilor populare, a organelor lor executive, a conducătorilor unităților locale de construcții. În acest scop, plenara a cerut ca în fiecare unitate administrativ-teritorială, pentru crearea condițiilor necesare realizării la termen, a tuturor investițiilor din planul consiliilor populare județene și a municipiului București pe 1984 să se ia măsuri pentru asigurarea integrală a documentației tehnico-economice, iar pentru sporirea eficienței fondurilor alocate investițiilor în curs de execuție și a celor cu termene de punere în funcțiune depășite, să se treacă de îndată la o analiză a tuturor obiectivelor de investiții începute și, după caz, să se concentreze mijloacele materiale, financiare și de muncă, în vederea dării lor în funcțiune.

Această sarcină se pune cu atât mai imperios, cu cât, în anul 1983, au existat unele neajunsuri și neîmpliniri și în domeniul investițiilor și al construcțiilor de locuințe, planul nefiind realizat, pe ansamblul consiliilor populare, constatându-se mari discrepanțe de la un județ la altul. Astfel, în timp ce 23 consilii populare județene și al municipiului București au depășit sarcinile de plan, la locuințe, cu 2446 apartamente, un număr de alte 17 consilii populare nu au reușit să realizeze locuințele prevăzute în plan.

În ce privește locuințele proprietate personală, care se construiesc cu sprijinul statului este necesar ca, în vederea creării condițiilor pentru contractarea cu populația a întregului volum de locuințe planificat, să se ia măsuri ca, în cadrul prevederilor din schițele de sistematizare aprobate, să se asigure amplasamente cit mai judicioase, să se diversifice tipurile de apartamente și să se îmbunătățească calitatea lucrărilor, acționându-se cu fermitate pentru respectarea prevederilor Legii nr. 4/1973 referitoare la construirea locuințelor.

La plenară s-a subliniat cu tărie necesitatea creșterii contribuției consiliilor populare la dezvoltarea prin mijloace proprii, a bazei energetice a țării, în special la realizarea programelor privind trecerea centralelor termice de pe hidrocarburi pe cărbune, construirea și punerea în funcțiune a microhidrocentralelor, trecerea pe consum de gaze a mijloacelor rutiere de transport în comun, sectoare în care s-au constatat, în unele județe, rămăneri în urmă.

În acest scop se cere ca pentru realizarea programului aprobat la Conferința Națională a P.C.R. din decembrie 1982, privind trecerea centralelor termice de pe hidrocarburi pe cărbune, să se ia măsuri hotărâte de accelerare a execuției lucrărilor, astfel încit până în luna octombrie 1984 să fie construite cele rămase restante din 1983 și să se respecte, totodată, termenele de punere în funcțiune pentru centralele termice prevăzute în planul pe anul 1984.

Totodată, se vor prezenta la aprobare notele de comandă pentru toate centralele termice noi pe cărbune prevăzute în plan în anul 1984 și se va trece la execuția lucrărilor, procurarea cazanelor și a celorlalte echipamente necesare, astfel încit ele să fie puse în funcțiune la termenele prevăzute. Măsuri similare se vor lua și în legătură cu microhidrocentralele, în vederea realizării acestora la termenele planificate.

Sarcini sporite a trasat Plenara cu privire la o mai bună și judicioasă gospodărire a pământului.

Astfel, în vederea creșterii suprafețelor de teren agricol, se vor lua măsuri pentru recuperarea și darea în folosință a suprafețelor scoase din circuitul agricol la amplasarea unor obiective noi de investiții. De asemenea se va face inventarierea tuturor acestor terenuri și se va întocmi un program pentru redarea lor în circuitul agricol. Pentru gospodărirea cit mai eficientă a pământului, consiliile populare județene și al municipiului București vor lua măsuri de elaborare, la nivelul fiecărui județ, a unui program pentru executarea, prin oficiile de cadastru și

organizarea teritoriului, a lucrărilor de cadastru funciar, a evidenței întregului fond funciar, de ținere la zi a planurilor și registrelor cadastrale, înregistrarea terenurilor pe categorii și folosințe, a suprafețelor ocupate de construcții, a deținătorilor, precum și a potențialului productiv al terenurilor.

Pentru limitarea scoaterii de terenuri din circuitul productiv agricol, nolle construcții de locuințe și obiective social-culturale în comune se vor amplasa în zonele centrelor civice ale acestora, pe baza detaliilor de sistematizare aprobate, cu respectarea prevederilor legii, construcțiile noi urmînd a avea cel puțin două nivele.

În acest sens, este de reamintit că indicația de mai sus a fost legiferată prin apariția Decretului nr. 69/1 martie 1984 privind contractele și achizițiile de produse agricole vegetale care, la art. 42, prevede următoarele: „consiliile populare vor urmări aplicarea fermă a dispozițiilor legale privind respectarea strictă în fiecare localitate a prevederilor Legii sistematizării, vor acționa pentru restrîngerea suprafețelor ocupate de construcții, asigurînd prin aceasta, noi terenuri destinate producțiilor agricole. Construcțiile noi, din mediul rural, vor trebui să aibă, cel puțin două nivele, iar anexele gospodărești (adăposturi de animale și păsări) vor fi astfel amplasate încit să ocupe o suprafață mai mică de teren, creîndu-se pe această cale, posibilitatea de a se cultiva o suprafață mai mare din curtea fiecărei gospodării personale”.

Este de reținut măsura luată ca, pină la sfîrșitul trimestrului I din acest an, toate schițele de sistematizare ale comunelor să fie reanalizate și prezentate spre aprobare, iar pentru întărirea ordinii și disciplinei în realizarea construcțiilor și sistematizarea localităților, se va trece la organizarea unui control sever cu privire la respectarea prevederilor Legii nr. 58/1974, a schițelor de sistematizare, a autorizațiilor de construcții și adoptarea de măsuri pentru prevenirea abaterilor și tragerea la răspundere a tuturor celor ce încalcă prevederile legale în vigoare.

Ținînd seama de sarcinile trasate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la Consfătuirea de la Sinaia privind necesitatea introducerii Programului unic pentru gospodăriile populației, în vederea creșterii contribuției gospodăriilor personale ale membrilor cooperativelor agricole de producție și gospodăriilor producătorilor particulari la constituirea fondului de stat de produse agricole vegetale și animale, se vor lua măsuri de încheiere a contractelor cu gospodăriile populației, de urmărire a realizării prevederilor acestora, așa cum se stipulează în decretule nr. 69 și 70 din 1 martie 1984.

Consiliile populare și organele lor executive au obligația să acorde cea mai mare atenție aplicării noului mecanism economico-financiar, să ia măsuri pentru întărirea autofinanțării, trecerea la autofinanțarea tuturor unităților administrativ-teritoriale pe bază de programe de măsuri concrete în care să se prevadă cite unități administrative-teritoriale se vor autofinanța în acest an și cite în 1985.

Totodată, consiliile populare județene și al municipiului București, vor lua măsuri concrete pentru mobilizarea tuturor cetățenilor din municipii, orașe, comune și sate pentru desfășurarea pe scară largă a acțiunii de colectare a materialelor refolosibile, îndeosebi metale neferoase, hîrtie, textile și sticlă.

Pentru realizarea în condiții și mai bune a tuturor sarcinilor economico-sociale, comitetele și birourile executive ale consiliilor populare au obligația să-și îmbunătățească radical stiliul și metodele de muncă. În sesiuni ale consiliilor populare este necesar să fie dezbătute problemele de bază ale activității organelor locale ale puterii de stat dezvoltarea activității economico-sociale în profil teritorial, îndeplinirea programului național de sistematizare teritoriului și localităților, aplicarea de către organele locale ale puterii și administrației de stat a hotărîrilor de partid și de stat, organizarea și participarea maselor de cetățeni la rezolvarea treburilor de stat și obștești pe

plan local, stilul și metodele de muncă ale comitetelor și birourilor executive ale consiliilor populare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin din hotărârile de partid și egile statului, precum și a prevederilor din hotărârile, deciziile și programele proprii.

Realizarea exemplară a atribuțiilor ce le revin consiliilor populare din Constituție și Legea nr. 57/1968 de organizare și funcționare trebuie să reprezinte pentru fiecare organ local al puterii și administrației de stat, angajamentul solemn cu care cinstește cea de-a 40-a aniversare a eliberării patriei și cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Înalte distincții primite de consilii populare județene și unități ale acestora pentru rezultatele obținute în întrecerea socialistă pe anul 1983

„Este, fără îndoială, un motiv de deplină satisfacție și bucurie pentru cîștigătorii în întrecerea socialistă, pentru noii Eroi ai Muncii Socialiste, precum și pentru cei care au primit înalte ordine și distincții, ca rezultat al activității desfășurate. Însă — așa cum am menționat și cu alte prilejuri — întrecerea socialistă este deschisă, și la ea participă toate unitățile economico-sociale, toate județele patriei noastre. Există posibilitatea ca oricare județ să ocupe locul I, să cucerească titlul de Erou al Muncii Socialiste: de asemenea, orice unitate economico-socială, din toate sectoarele, poate să primească titlul de Erou sau înalte ordine — și, pornind de aici, este necesar ca toate județele, toate unitățile economico-sociale să se angajeze cu mai multă hotărâre în acest an în această întrecere. Aș dori ca anul viitor să apară noi Eroi ai Muncii Socialiste, noi cîștigători ai întrecerii socialiste“.

(Din Cuvîntarea rostită de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU cu prilejul înmînării distincțiilor).

În ziua de 24 martie a.c., tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, a înmînat, în cadrul unei solemnități care a avut loc la Palatul Marii Adunări Naționale, înalte distincții ale Republicii Socialiste România unor organizații județene de partid, consilii populare județene, întreprinderi și centre industriale, unități agricole și silvice, de construcții, unități din domeniul transporturilor și telecomunicațiilor, circulației mărfurilor, de gospodărire comunală și prestări de servicii, institute de cercetare, proiectare și inginerie tehnologică pentru rezultatele deosebite obținute în îndeplinirea și depășirea Planului național unic de dezvoltare economico-socială și a angajamentelor asumate de întrecerea socialistă pe anul 1983.

Distincțiile au fost acordate prin Decretul prezidențial nr. 58/1984.

Publicăm mai jos, consiliile populare județene și unitățile acestora onorate cu înalte distincții.

CONSILII POPULARE JUDEȚENE

Pentru rezultatele deosebite obținute în întrecerea dintre consiliile populare județene, pentru îndeplinirea sarcinilor de plan în anul 1983, se conferă :

- „Ordinul Muncii“ clasa I, pentru locul I :
 - Consiliului popular al județului Alba ;
 - Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud ;

- Consiliului popular al județului Iași.
 - „Ordinul Muncii“ clasa a II-a, pentru locul II :
 - Consiliului popular al județului Vrancea ;
 - Consiliului popular al județului Olt ;
 - Consiliului popular al municipiului București.
 - „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, pentru locul III :
 - Consiliului popular al județului Suceava ;
 - Consiliului popular al județului Argeș ;
 - Consiliului popular al județului Bacău ;
 - Consiliului popular al județului Vaslui.

- „Diplomă de Onoare“ pentru locul IV :
 - Consiliului popular al județului Galați ;
 - Consiliului popular al județului Cluj ;
 - Consiliului popular al județului Constanța.

- Pentru locul V :
 - Consiliului popular al județului Bihor ;
 - Consiliului popular al județului Brăila ;
 - Consiliului popular al județului Neamț.

- Pentru locul VI :
 - Consiliului popular al județului Timiș ;
 - Consiliului popular al județului Botoșani.

CONSTRUCȚII

- „Ordinul Muncii“ clasa I, pentru locul I :
 - Trustului de construcții Timișoara, județul Timiș.
 - „Ordinul Muncii“ clasa a II-a, pentru locul II :
 - Trustului de construcții Bacău, județul Bacău ;
 - Întreprinderii județene de construcții-montaj Vilcea, județul Vilcea.
 - „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, pentru locul III :
 - Trustului de construcții-montaj Mureș, județul Mureș.

GOSPODĂRIA COMUNALĂ ȘI PRESTĂRI DE SERVICII

- „Ordinul Muncii“ clasa I, pentru locul I :
 - Întreprinderii județene de gospodărie comunală și locativă Bacău ;
 - Întreprinderii de construcții, reparații și administrarea fondului locativ „Foișor“ București.
 - „Ordinul Muncii“ clasa a II-a, pentru locul II :
 - Întreprinderii județene de transport local Argeș ;
 - Întreprinderii județene de transport local Vrancea.
 - „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, pentru locul III :
 - Întreprinderii județene de gospodărie comunală și locativă Neamț.

INSTITUTE DE PROIECTARE ALE CONSILILOR POPULARE JUDEȚENE

- „Ordinul Muncii“ clasa I, pentru locul I :
 - Institutului de proiectare județean Dolj.
 - „Ordinul Muncii“ clasa a II-a, pentru locul II :
 - Institutului de cercetare și proiectare județean Cluj.
- Lista consiliilor populare municipale, ale sectoarelor municipiului București, orașelor și comunelor, fruntașe în întrecerea socialistă pe anul 1983, o vom publica în numărul viitor al Suplimentului.

Prind viață prevederile Programului unic de creștere a producției agricole

Programul unic de creștere a producției agricole în gospodăriile personale ale membrilor cooperativelor agricole de producție și în gospodăriile producătorilor particulari reprezintă pentru noi toți, cei care ne desfășurăm activitatea în mediul rural, un important cadru orientativ politic și organizatoric, de mobilizare a deținătorilor de terenuri — membri cooperatori sau țărani cu gospodărie individuală — la folosirea cu maximă eficiență a potențialului productiv al pămîntului.

Acest program — document de o excepțională însemnătate politică și practică elaborat din inițiativa și sub în-

drumarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, pune în evidență uriașele resurse existente în gospodăriile populației, insuficient valorificate, și stabilește, totodată, modalitățile eficiente care stau la îndemina tuturor cetățenilor și a tuturor familiilor care dețin terenuri, de a realiza producții mult sporite, atât în sectorul vegetal cit și în zootehnie.

Elaborat în urma Consfățuirii de la Sinaia din ianuarie a.c. Programul conține câteva principii și idei fundamentale, formulate cu consecvență de secretarul general al partidului.

Astfel, pentru prima dată s-a realizat o concepție nouă unitară, asupra modului cum trebuie gospodărit și folosit cu eficiență maximă pământul deținut de gospodăriile populației, parte integrantă a avuției naționale, evidențindu-se, totodată, posibilitățile ce le au cetățenii pentru a realiza producții sporite atât pentru consumul propriu, precum și surplusuri ce pot fi valorificate pe calea contractelor și achizițiilor.

Dimensiunile și rezonanța Programului unic sînt incontestabile, în sensul că el este, în acest moment, cunoscut și înțeles de fiecare locuitor al satului, fiecare gospodărie cunoscînd concret sarcinile ce-i revin pe anul în curs.

În cadrul comunei noastre, imediat după apariția Programului, paralel cu dezbaterile pe sate, am trecut cu hotărîre la organizarea temeinică a activității pentru realizarea concretă a sarcinilor ce ne reveneau.

Cum era și firesc, s-a acționat cu prioritate pentru re-inventarierea tuturor gospodăriilor, în sensul de a determina cu precizie suprafețele deținute, existența adăposturilor pentru animale, modul cum sînt amplasate acestea, studierea posibilităților de compactare și regrupare a construcțiilor, pentru disponibilitatea unor terenuri necesare agriculturii, întocmindu-se, pentru fiecare gospodărie, cite o fișă, cu situația reactualizată.

Cerințele Programului unic, constatările făcute pe teren, precum și discuțiile purtate cu cetățenii ne-au dovedit că mentalitatea unora dintre noi de a privi și trata terenul din gospodăria cetățeanului ca pe o „cenușăreasă”, este deosebit de păgubitoare.

Planurile de cultură și de creștere a animalelor și păsărilor, transmise populației în anii anteriori, erau, în parte, formale, cuprindeau mai mult sarcini orientative, nemoabilizatoare. Acest fapt a făcut ca, în domeniul vegetal, să înțelînim tendința de monocultură. Așa, de exemplu, exista tendința de a se cultiva exclusiv dovleacul, de a se extinde continuu suprafața ocupată cu viță de vie, în detrimentul celorlalte culturi, de a se cultiva lotul în folosință numai cu porumb în domeniul zootehnic, numărul animalelor și păsărilor creștea foarte lent.

Unele date comparative ilustrează această situație. În 1983, de exemplu, în comuna noastră numărul bovinelor era, în total de 130 de capete, al ovinelor de 350 capete, iar al păsărilor de 7 000 capete. În 1984, prin măsurile de început pe care le-am luat, ele au ajuns la 188 capete (bovine), 640 capete (ovine) și 12 000 capete (păsări).

Cu sprijinul și sub îndrumarea permanentă a comitetelor de partid al municipiului București și al Sectorului agricol Ilfov, avînd în vedere programele concrete întocmite de acestea, ne-am alcătuit programe proprii de măsuri pentru realizarea integrală a sarcinilor ce ne-au revenit.

Deși avem destule cazuri de cetățeni care înțeleg mai greu necesitatea folosirii intensive a pămîntului, în domeniul vegetal, lucrurile se prezintă relativ mai bine (de altfel și rezultatele din anii anteriori sînt bune). Este însă nevoie de a reconsidera concepția noastră cu privire la faptul că într-adevăr, fiecare palmă de pămînt trebuie cultivată, că trebuie asigurată diversitatea de sortimente produse de fiecare gospodărie, că producțiile trebuie să crească prin îmbunătățirea fertilității solului, prin asigurarea unei asistențe tehnice reale și nu formale de către specialiștii din comună.

În scopul asigurării necesarului de hrană pentru viermii de mătase am început acțiunea de plantare a puieților de

duzi (peste 3 000 buc. în această primăvară), repartizați proporțional pe cele 5 sate componente, cultivînd, în același timp, și 1—2 ha cu ricin, o plantă tehnică valoroasă și rentabilă, indicată și pentru creșterea viermilor de mătase.

Prin acțiunile desfășurate și cu acordul populației, am încheiat următoarele contracte pentru produse vegetale: 130 tone legume, 25 tone fructe, 40 tone struguri, 3 tone fasole boabe etc.

Situația este mai grea în ce privește numărul de animale și păsări existente la gospodăriile populației. Astfel, față de numărul de gospodării ale comunei, nu avem un număr corespunzător de vaci, oi sau capre. Nu toate gospodăriile populației au păsări. Unele gospodării ale populației au mai multe animale, altele deloc.

Pentru a îndrepta această situație, Comitetul municipal de partid București, a luat inițiativa elaborării, cu operativitate, a unui program foarte concret de creștere a numărului de animale și în primul rînd a bovinelor și ovinelor în gospodăriile populației, program care vizează dezvoltarea masivă, încă din acest an, a celor două specii. Evident, programul a avut la bază o largă informare privind potențialul real al gospodăriilor; consultarea cadrelor de la nivelul comunei, a specialiștilor și tîranilor cooperatori.

În baza și în aplicarea acestor măsuri, comuna Găneasa va spori numărul vacilor cu lapte la finele anului 1984 la cca. 180 capete, din care 45, prin fătări, iar restul, prin cumpărare. Numărul oilor va crește cu cel puțin 450—500 capete, dar vom urmări ca acestea să nu mai fie aglomerate la cîteva crescători, ci la mai multe familii.

Pentru asigurarea purcelilor la îngrășat, și în primul rînd a celor contractați cu statul — C.A.P. va crește efectiv matcă de scroafe la 35—40 capete, iar CPDAM va realiza 10 capete. Numărul scroafelor de reproducție la populație este mai mare față de anul trecut cu 48 capete, avînd, pe ansamblu, garanția că ne vom realiza și depăși această sarcină.

Avem posibilitatea ca pe plan local, să asigurăm cantități îndestulătoare de pui de o zi sau zburăți pentru creșterea numărului de păsări (găini, rațe, curci, gîște), pînă la cca. 100 capete rulaj anual pe gospodărie.

Ca urmare a acțiunilor desfășurate pînă acum, avem încheiate un număr important de contracte, care vor asigura livrarea la fondul de stat a 16 tone carne bovine (3,5 tone peste plan), 13,2 tone carne porc, 2,2 tone carne ovine (0,3 tone peste plan), 5,3 tone carne de pasăre, 1 000 hl lapte de vacă și de ovine, precum și alte produse, la toate aceste produse contractele încheiate fiind peste nivelele planificate inițial.

Apreciem că acțiunile desfășurate pînă acum, deși au dat rezultate, nu reflectă potențialul real al gospodăriilor și că avem posibilitatea să creștem contribuția comunei noastre la fondul de autoaprovizionare și la fondul de stat. De altfel, considerăm sarcinile de plan ca minimale.

Cînd afirmăm aceasta ne gîndim la faptul că în 1983, cetățenii Ștefan Sirbu, Gheorghe Preda și Maria Băjenaru au dat la fondul de stat peste 2 000 litri de lapte de vacă, superior indicațiilor din program. Cetățenii Petre Ilie și Filofteia Ceaușu au livrat statului 1—2 porci, peste 150 kg iar cetățenii Mihai Sutaru și Nicolae Coadă au livrat carne de oaie, lapte și lînă peste sarcinile stabilite prin contracte.

În același timp, ne exprimăm convingerea că prin Programul unic, acest valoros document de partid și de stat, și prin reglementările ce i-au succedat (decretele nr. 69 și 70/1984) s-a cristalizat un sistem unic coerent și logic, care va asigura o mai bună valorificare a fondului funciar, în general, și a pămîntului deținut de gospodăriile populației în special, pentru creșterea continuă a bazei de aprovizionare a populației cu produsele agroalimentare necesare.

Toate consiliile populare și organele administrației de stat pot să-și înspire activitatea legată de întărirea dis-

ciplinei de gospodăria și folosirea terenurilor agricole, indiferent de deținător, din Programul adoptat la Sinaia și, în funcție de starea concretă de lucruri, să adopte un stil și metode de muncă corespunzătoare pentru realizarea sarcinilor la nivelul exigențelor actuale.

TEODOR FILIPESCU
președintele Biroului executiv
al Consiliului popular comunal Gă-
neasa, Sectorul agricol Ilfov

Urgentarea realizării instalațiilor de biogaz pentru populație și mici colectivități în mediul rural

CONCLUZIILE CONSFĂTURII ORGANIZATE DE CNST ȘI CPCP CU SPECIALIȘTI DE LA CONSI- LIILE POPULARE JUDEȚENE, AUTORII UNOR PROIECTE DE INSTALAȚII ȘI DEȚINĂTORII DE INSTALAȚII INDIVIDUALE DE BIOGAZ

În ziua de 20 martie a.c. aula Academiei de Științe Agricole și Silvicultură din Capitală a găzduit lucrările unei consfățuri pe țară, organizate de Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie și Comitetul pentru Problemele Consiliilor Populare, cu sprijinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, al altor ministere și organe centrale interesate, precum și al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, cu specialiști de la consiliile populare județene, autorii unor proiecte de instalații și deținătorii de instalații individuale de biogaz.

Scopul consfățurii a fost acela de a analiza stadiul realizării Programului de valorificare energetică prin biogaz a dejecțiilor animaliere și a apelor uzate din agricultură și industria alimentară, elaborat de Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie, împreună cu Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare pentru perioada 1983—1985 și care stabilește pentru consiliile populare, sarcina de a urmări construirea în fiecare comună a cel puțin 5 instalații tip gospodărie individuală de 5, 10 și 25 mc în anul 1983, 100 instalații în anul 1984 și peste 300 instalații în fiecare comună, în anul 1985.

La lucrările Consfățurii au participat din partea organelor centrale organizatoare a manifestării tovarășii: Mihail Florescu, ministru secretar de stat la Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie, Ion Gheorghe, vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare, Grigore Obrejanu, vicepreședinte al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură.

Deschizând lucrările Consfățurii, tov. Mihail Florescu a arătat că potrivit Programului privind dezvoltarea producției de biogaz, în anul 1983, în fiecare din cele 2705 comune urmau să fie realizate cîte 5 instalații de biogaz de mică capacitate, care să constituie nucleul pentru dezvoltarea rețelei de astfel de instalații în localitățile rurale.

În scopul realizării acestei sarcini, la începutul anului 1983, CNST și CPCP au transmis consiliilor populare județene și al municipiului București, atât Programul de dezvoltare a producției de biogaz pentru instalații de mică capacitate, cit și proiectele instalațiilor de 5, 10, 25 și 50 mc, elaborate și omologate de Institutul de Chimie Alimentară (I.C.A.) din București. Aproape în fiecare județ, prin grija consiliilor populare județene, s-au nominalizat unitățile care se ocupă de construcția instalațiilor de biogaz de capacitate mică.

Din sondajele efectuate în unele județe a rezultat că implementarea instalațiilor de biogaz de mică capacitate, se desfășoară greoi, din cauza unor motive diverse, atât de ordin obiectiv cit și subiectiv.

În continuare, vorbitorul a arătat că, din analiza implementării în județe a instalațiilor de biogaz de mică capacitate, rezultă următoarele aspecte:

— numărul instalațiilor de mică capacitate a ajuns la cca. 400 buc., ceea ce reprezintă o creștere de cca. 3 ori față de anul 1981, fără a se atinge însă nivelul stabilit pentru anul 1983, de 13 525 pe total comune;

— aproape jumătate din numărul acestor instalații au fost realizate în concepția proprie a posesorilor (150 buc.), 25 la sută după proiectul I.C.A., iar restul după alte concepții (Mihail Dima, Petre Buleci, Constantin Baron, Ion Nicolescu — Argeș ș.a.);

— în 7 județe există comune în care funcționează cîte 5 instalații — obiectiv stabilit pentru anul 1983: județul Dolj, în 2 comune (Dăbuleni și Almaș) și Bihor Gorj, Mehedinți, Neamț, Suceava și Vâlcea, în cîte o comună;

— după categoria posesorilor, majoritatea instalațiilor — 277 buc. — au fost realizate de către gospodăriile individuale, 24 de către C.A.P.-uri, 22 de către licee și școli, iar restul de unități locale diverse;

— județele care se situează pe primele locuri în ce privește numărul de instalații sînt Argeș (46 buc.), Dolj (34 buc.), Bihor (27 buc.), Gorj (20 buc.), Maramureș (16 buc.);

— cele mai puține instalații se află în județele: Covasna (nici una), Prahova, Giurgiu (cîte 1), Mureș, Galați, Harghita, Ialomița, Brașov, Bacău (cîte 2), Alba (3 buc.), Bistrița-Năsăud, Hunedoara (cîte 4 buc.);

— din punct de vedere al capacității, cele mai multe instalații (93) sînt de 5 mc, un număr de 58 instalații de 8 mc, 31 instalații de 10 mc, iar 17 instalații de 25 mc etc.;

— randamentul acestor instalații este însă mic, între 0,1 mc — 1,0 mc capacitate, exploatarea lor făcîndu-se de obicei vara, puține fiind acelea care funcționează în tot timpul anului;

— costurile instalațiilor sînt diferite: 1 000 lei/mc capacitate, în județele Giurgiu, Hunedoara, Alba, Bistrița-Năsăud, Galați, Harghita și Neamț; 1 000—2 000 lei/mc capacitate în județele Argeș, Bacău, Brăila, Călărași, Ialomița, Maramureș, Olt, Satu Mare, Timiș, Vaslui; 2 000—3 000 lei mc/capacitate în județul Tulcea; 3 000—4 000 lei/mc capacitate în județele Cluj, Iași, Mureș; peste 4 000 lei/mc capacitate în județele Dimbovița și Suceava.

UNELE EXPERIENȚE ÎN REALIZAREA INSTALAȚIILOR DE BIOGAZ DE MICĂ CAPACITATE

În cadrul consfățurii s-a făcut și un schimb de experiență între reprezentanții consiliilor populare județene, deținătorii de instalații de biogaz de mică capacitate și proiectanții, cu privire la preocupările pentru valorificarea acestei noi surse de energie.

Experiența Consiliului popular al județului Argeș, de exemplu, a fost împărtășită de Ion Nicolescu, inginer în cadrul Secției de arhitectură, sistematizare, tehnică-invenții a Consiliului popular județean, care a arătat că, în această unitate administrativ-teritorială s-au executat 46 instalații de biogaz de capacitate mică, folosindu-se aproape exclusiv schema elaborată de I.C.A. București (clopot introdus în fermentator) la care, pe plan local, s-au adus următoarele modificări:

— adăugarea în interiorul clopotului, a unui dispozitiv de spargere a crustei de nămol format din contravîntură, cu aripioare în tubul de alimentare și montarea clopotului, eliminîndu-se astfel sistemele mecanice;

— renunțarea la piesa de distribuție de la baza tubului de alimentare pentru a se crea posibilitatea evacuării nămolului prin același tub, fie manual, fie cu ajutorul unei vidanaje;

— corelarea înălțimii clopotului cu a fermentatorului pentru folosirea integrală a capacității de acumulare;

— renunțarea la betonul de lestare din interiorul clopotului, greutatea acestuia fiind amplificată prin sistemul de spargere a crustei;

— introducerea — pe stuțul de racordare al furtunului de biogaz — a unui robinet sau a unui distribuitor cu mai mulți robineti, pentru perioada caldă, cind pot fi alimentați mai mulți consumatori;

— urmărindu-se comportarea și exploatarea instalației s-a constatat influența captării energiei solare prin vopsirea cu negru a clopotului și fermentatorului (dacă sînt metalice), amplasarea în locuri însoțite și adăpostite și mai ales izolarea instalațiilor prin acoperirea lor cu construcții ușoare gen seră sau solar.

Valoarea instalației, în județul Argeș, se ridică la cca. 2.500 lei/mc capacitate, dar prețul se diminuează pe măsura creșterii contribuției beneficiarului la realizarea ei.

Vorbitorul a scos în evidență necesitatea angajării cadrelor de conducere de la consiliile populare comunale, în frunte cu primarii, de a demonstra, prin exemplul personal, eficiența și avantajele pentru beneficiar a promovării instalațiilor individuale de producere a biogazului în gospodăriile populației. Totodată, el a propus ca în scopul unificării responsabilităților în activitatea de producere a biogazului, să se centralizeze toate resursele umane și materiale în cadrul unei singure unități specializate în domeniu pe județ, care să aibă pentru aceste activități indicatori de plan, să se ocupe de adaptarea la teren a documentațiilor, de construcția și asistența tehnică a instalațiilor de biogaz, atît pentru populație cit și pentru unitățile agricole.

Marin Sogor, din partea Consiliului popular al județului Vîlcea a arătat că în județul respectiv funcționează 29 de instalații de biogaz cu o capacitate cuprinsă între 1—25 mc. Instalațiile au fost executate după concepții proprii, mai puțin cele puse în funcțiune la Consiliul popular al comunei Livezi și la Consiliul popular al orașului Olănești-Băi, ale căror proiecte au fost întocmite de Întreprinderea Județeană de Gospodărie Comunală și Locativă Vîlcea și de Centrul județean de proiectare.

Deoarece nu s-a reușit încă să se organizeze o întreprindere specializată care să realizeze instalații de producere a biogazului în gospodăriile populației, la Centrul județean de proiectare se lucrează la adaptarea proiectului tip I.C.A., utilizînd un clopot gonflabil în locul celui metalic, inovație prin care scade prețul de cost al instalației la suma de 6.000—7.000 lei.

Acest proiect urmează a fi difuzat la birourile executive ale tuturor consiliilor populare comunale și orașenești.

Comitetul executiv al Consiliului popular județean Vîlcea a luat măsura, ca, în toate localitățile județului, să se treacă la construirea instalațiilor de biogaz pentru gospodăriile populației, exemplu dîndu-l cadrele de conducere ale comunelor, cum este cazul la comunele Dedoiu și Zătreni.

Corneliu Cobrescu, vicepreședinte al Biroului executiv al Consiliului popular comunal Zătreni, jud. Vîlcea, prezent la consfătuire, în calitate de posesor de instalație de biogaz, a vorbit participanților despre modul cum și-a construit-o și cum funcționează. Astfel, munca manuală — săpatul gropii și turnarea betonului — a realizat-o cu concursul unor rude. Și-a procurat ciment, tablă, filtre din PVC. Într-o lună de zile, instalația a fost gata, ea avînd 2 bazine a câte 8 mc capacitate fiecare și costînd în jur de 16 mii lei. Instalația a produs biogaz, timp de 6 luni de zile, la o singură încărcare cu dejectii animaliere.

Despre experiența Consiliului popular al județului Constanța a vorbit tov. Florentina Coteș, care a scos în evidență că în această unitate administrativ-teritorială sînt 16 instalații de biogaz, subterane, construite după modelul ing. Petre Buleci. Numărul acestor instalații vor crește în anii următori, urmărindu-se ca în fiecare consiliu unic agroindustrial de stat și cooperatist să se creeze cîte un sector de asistență tehnică pentru instalațiile de biogaz.

Mircea Moroșanu, maistru la S.M.A. Cumpăna, județul Constanța a vorbit participanților despre modul cum și-a construit, prin mijloace proprii, instalație de biogaz și modul cum o utilizează.

Aurel Popescu, din partea Consiliului popular al județului Gorj a arătat că în această unitate administrativ-teritorială, Comitetul executiv al C.P.J., a întreprins următoarele acțiuni legate de realizarea programului de construire a instalațiilor de biogaz de mică capacitate:

— s-au realizat 2 instalații pilot de producere și folosire a biogazului în localitatea Bălești, din apropierea municipiului Tg. Jiu, cu o capacitate de 6 mc ale căror avantaje au fost popularizate prin presă și prezentate, în cadrul unor demonstrații practice, la fața locului, în fața președinților consiliilor populare și a unor specialiști;

— s-au transmis birourilor executive ale tuturor consiliilor populare comunale și orașenești proiectele tip pentru construirea instalațiilor și generatoarelor de capacitate cuprinse între 6—20 mc, precum și instrucțiunile de punere în funcțiune și exploatare a acestora;

— pentru a accelera realizarea programului de producere a biogazului în instalații mici, s-au nominalizat unitățile de stat și cooperatiste cu resurse pentru producerea și folosirea biogazului și locul în care acestea urmează a fi construite;

— au fost transmise birourilor executive ale consiliilor populare, ca sarcină de plan, numărul instalațiilor de biogaz ce urmează a fi realizate în anul 1984, în raport cu posibilitățile fiecărei localități;

— s-au profilat 3 unități din județ pentru construirea de instalații de biogaz (Fabrica de industrie mică Tg. Jiu, și cooperativele meșteșugărești „Jiul” și „Construc-torul”).

Constantin Stanciu, din comuna Cetate, județul Dolj, posesor de instalație de biogaz de 9 mc, a vorbit despre experiența sa în acest domeniu. Instalația sa funcționează și pe timpul iernii, ea fiind apărată de o construcție tip solar, care menține căldură și un regim de fermentare satisfăcător.

Profesorul universitar Mihai Dima de la Institutul Politehnic din Iași a prezentat participanților la consfătuire, preocupările acestei instituții de învățămînt tehnic superior pe linia creării instalațiilor de producere a biogazului de capacitate mică, legarea tot mai strînsă a activității de pregătire a cadrelor cu diverse sarcini de natură economico-gospodărească.

Constantin Baron, profesor la Liceul „Măiorescu” din Giurgiu, care a construit o instalație de biogaz în comuna Gălăteni, județul Teleorman și ale căru proiecte sînt aplicate și de alți cetățeni, a evocat experiența sa personală în acest domeniu. Astfel, el a arătat că pentru a reduce prețul de cost al instalației, a înlocuit gazometrul metalic cu o prelată de pînză cauciucată de dimensiunea 4.6x5 m, fabricată de Întreprinderea „Tehnică Nouă”, din București.

Vasile Nicolici, inginer la Institutul de Chimie Alimentară, în calitate de coautor al unor proiecte tip de instalații de biogaz, de capacitate 5—50 mc, a subliniat cîteva probleme de natură tehnică, care este bine să fie cunoscute atît de persoanele care adaptează diferite proiecte de instalații, cit și de beneficiarii acestora. Astfel, el a arătat că la dimensionarea instalației trebuie să se aibă în vedere, faptul că instalațiile de capacitate mică, sub 5 mc nu sînt rentabile. O instalație cu o capacitate de 1 mc echivalează cu 2 ore de ardere a unui ochi de aragaz, iar o instalație de 5 mc, corespunde funcționării unui aragaz, care este alimentat de o butelie, timp de 3 săptămîni.

Din punct de vedere al formei instalației, cilindrul este mai indicat decît forma paralelipipedică, deoarece, în cazul acesteia din urmă, există pericolul blocării clopotului.

Totodată, este necesar să se asigure o bună izolare termică a instalației, pentru a asigura fermentarea biomasei și execuția ei să fie de bună calitate.

Ing. Andrei Popescu, din colectivul de metodologie a studiilor asupra viitorului și dezvoltării ce ține de Centrul de Cercetări Sociologice al Universității București, a exprimat punctele de vedere ale acestei instituții asupra

valorificării energetice a dejecțiilor animaliere prin instalații de producere a biogazului.

Ing. Dan Togănel, de la Institutul de Cercetări și Proiectări pentru Epurarea Apelor Reziduale a atras atenția asupra necesității luării tuturor măsurilor de protecție împotriva accidentelor ce se pot ivi, ca urmare a deficiențelor de construcție a instalațiilor de biogaz sau de exploatare a lor necorespunzătoare și a propus să se elaboreze un normativ cu privire la această activitate.

Ing. Paul Constantinescu, din partea Centrocopului, a adresat oferta acestei instituții de a asigura prin unitățile sale din teritoriu, realizarea instalațiilor de biogaz de mică capacitate la cererea gospodăriilor populației și mici colectivități.

Alexa Ștefan, maistru-instructor la Școala Generală de 10 ani din comuna Mihăleni, județul Botoșani, a vorbit despre experiența proprie în construirea și exploatarea instalației de biogaz.

Grigore Obrejanu, vicepreședintele Academiei de Științe Agricole și Silvici a subliniat, în cuvântul său, sprijinul pe care-l poate oferi această înaltă instituție de știință din agricultură soluționării unor probleme legate de realizarea instalațiilor de mică capacitate.

PRINCIPALELE MĂSURI CARE TREBUIE LUATE PENTRU REALIZAREA PROGRAMULUI DE PRODUCERE A BIOGAZULUI

În încheierea dezbaterilor, au luat cuvântul tovarășii Ion Gheorghe, vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare și Mihail Florescu, ministru secretar de stat la Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie care au sintetizat cîteva direcții în care este necesar să se acționeze în viitor pentru realizarea Programului de valorificare a dejecțiilor prin biogaz în gospodăriile populației și mici colectivități.

Principalele măsuri care necesită a fi luate sînt următoarele:

— comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București, să stabilească cu fiecare consiliu popular comunal în parte, modalitatea îndeplinirii prevederilor din Programul de producere a biogazului în mediul rural, astfel încît să se realizeze, în fiecare comună, la gospodăriile populației, 100 de instalații în anul 1984, 300 în anul 1985 și să se recupereze restanța din anul 1983, cînd trebuia să se realizeze cîte 5 instalații în fiecare localitate rurală. Îndeplinirea acestei sarcini trebuie urmărită lunar la toate nivelele consiliilor populare;

— omologarea și tipizarea celorlalte proiecte de instalații de biogaz folosite în mediul rural — în afară de cele elaborate de I.C.A. — și anume proiectele folosite în județul Argeș, de Centrocop în județul Giurgiu, proiectele Institutului Politehnic din Iași. În acest sens, pînă la 10 aprilie se vor constitui colective de omologare la CNST, CPCP, Centrocop, în așa fel încît acțiunea de omologare să fie terminată pînă la sfîrșitul lunii aprilie, prima jumătate a lunii mai a.c. Coordonatorul pe economie la producerea instalațiilor de biogaz este Academia de Științe Agricole și Silvici cu institutele de specialitate, între care se află și Institutul de Chimie Alimentară;

— după omologarea tuturor proiectelor utilizate, se vor realiza proiecte tip de instalații de biogaz de capacitate mică, pentru gospodăriile populației, care trebuie să fie realizate la un preț de cost mai redus decît cele care se practică în prezent;

— se propune ca pînă la 15 aprilie a.c. CENTROCOOP să elaboreze un ordin pentru unitățile județene (UJCOOP) să organizeze execuția instalațiilor de biogaz pentru populație, incluzînd și activitatea de „service” a unităților prestatoare;

— pentru a evita producerea de accidente, să se permită realizarea de instalații neomologate numai după o prealabilă avizare a lor de către întreprinderile de exploatare și întreținere a rețelilor și instalațiilor energice și de distribuție a energiei electrice și termice, care, potrivit prevederilor Decretului nr. 379/1983 au ca sar-

cină îndrumarea acțiunilor de valorificare a resurselor noi, recuperabile și re folosibile de energie, acordarea de asistență tehnică și controlul utilizării acestora;

— în vederea popularizării acțiunii de implementare în mediul rural a instalațiilor de biogaz de mică capacitate, să se inițieze o largă activitate de propagandă tehnică prin presă, radio și televiziune, pliante, conferințe, broșuri ș.a.

V. I.

Popularizarea hotărîrilor de partid și a legilor țării, preocupare importantă pentru comitetele și birourile executive ale consiliilor populare

În cadrul preocupărilor pentru perfecționarea activității în toate domeniile vieții sociale, pentru îndeplinirea sarcinilor privind făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, partidul și statul nostru acordă o mare atenție elaborării de legi și alte acte normative care să ducă la buna organizare și conducere a proceselor social-economice, întărirea ordinii și disciplinei, dezvoltarea economiei naționale, apărarea drepturilor și libertăților cetățenești. Nu este însă suficientă elaborarea unor acte normative care să reglementeze în cele mai bune condiții întreaga activitate a statului, fiind necesar să se asigure respectarea întocmai a acestora de către organele de stat, organizațiile obștești și cetățeni, adică să se realizeze principiul legalității socialiste.

La întărirea legalității socialiste, ridicarea conștiinței juridice a tuturor cetățenilor, o contribuție deosebită o aduce buna cunoaștere a legislației de către cei cărora le revin drepturi și obligații. De aceea, în spiritul documentelor Plenarei din 3—5 decembrie 1971 a Comitetului Central al P.C.R., a fost elaborat Decretul nr. 468/1971 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității de aplicare și de popularizare a legislației, din care rezultă sarcini și pentru organele locale ale puterii și administrației de stat.

Ca urmare, în județul Timiș s-au întreprins numeroase acțiuni de popularizare a legislației, care se desfășoară pe baza unor programe anuale de măsuri ale comitetelor (birourilor) executive ale consiliilor populare municipale, orășenești și comunale. Aceste programe prevăd acțiunile ce se organizează (expuneri, dezbateri, simpozioane), locul unde se țin, cine le organizează, temele și data. Un exemplar al programelor de măsuri se trimite la Comitetul executiv al Consiliului popular județean unde se verifică și se centralizează. Pentru urmărirea modului în care se realizează prevederile programelor, comitetele (birourile) executive ale consiliilor populare raportează lunar asupra acțiunilor de popularizare ce au avut loc. Pe lângă aceasta, activitatea de popularizare a legislației este controlată de către Inspectorii de la Secția administrație locală de stat, control și secretariat a Comitetului executiv al Consiliului popular județean.

Popularizarea legislației în rîndul cetățenilor se face prin mai multe metode. Astfel, cu prilejul întîlnirilor dintre deputați și alegători, în adunările cetățenești, ale comitetelor de cetățeni și ale asociațiilor de locatari, cu ocazia unor manifestări la casele de cultură și căminele culturale, în adunările organizațiilor cooperatiste, în diferitele ședințe din cadrul unităților socialiste, președinții, vicepreședinții și secretarii comitetelor și birourilor executive ale consiliilor populare, cadre de specialiști, cadre didactice, juriști, șefii posturilor de miliție fac expuneri și dau explicații asupra unor acte normative de interes general pentru buna înțelegere a sensului lor, dau răspunsuri la întrebările puse în legătură cu acestea.

În sesiunile consiliilor populare și în ședințele comitetelor și birourilor executive, deputații și invitații sînt informați asupra unor acte normative nou apărute, pentru a

contribui la aplicarea lor și aducerea la cunoștința cetățenilor.

Au fost tipărite (textul integral sau extrase) și difuzate în municipii, orașe și comune unele legi, decrete, hotărâri ale Consiliului popular județean și decizii ale comitetului executiv al acestuia, care au fost afișate la sediile consiliilor populare, ale unor unități socialiste și în locuri mai frecventate.

Hotărârile consiliilor populare și deciziile comitetelor (birourilor) executive, cu caracter normativ, care privesc pe cetățeni sînt afișate la sediile acestor organe, spre a fi cunoscute de către cei care trebuie să li se conformeze.

Comitetul executiv al Consiliului popular județean a editat, în anul 1983, broșura „Sinteze juridice în sprijinul consiliilor populare”, în care este redat, în totalitate sau parțial, textul unor legi, decrete ale Consiliului de Stat, hotărâri ale Consiliului de Miniștri, ordine și instrucțiuni, cu largă aplicabilitate. De asemenea, pentru a veni în sprijinul oamenilor muncii care solicită eliberarea de acte administrative sau acordarea unor drepturi, a fost întocmit, tipărit și difuzat un „Îndreptar cetățenesc”, care constituie un mijloc de informare asupra documentelor ce trebuie prezentate și organelor competente prin rezolve diferite probleme.

Prin măsura luată de Comitetul executiv al Consiliului popular județean, la sediile celor 6 comitete (birouri) executive ale consiliilor populare municipale și orașenești un număr de 66 juriști (judecători, procurori, jurisconșulți, notari de stat) dau consultații juridice cetățenilor, o zi pe săptămână, la anumite ore, programul fiind adus la cunoștința publicului prin presa locală și afișare.

Popularizarea legislației se mai realizează și prin răspunsurile date în presa locală și în cadrul emisiunilor Studoului de radio Timișoara, la întrebările puse de oamenii muncii cu privire la unele probleme juridice.

Un aport însemnat în această activitate îl are Organizația județeană Timiș a Asociației Juriștilor, ai cărei membri (în afara celor arătați că dau consultații juridice) participă la diferite acțiuni în municipii, orașe și comune, împreună cu alți specialiști, făcînd expuneri pe teme de legislație și răspunzînd la întrebările cetățenilor.

Comitetele și birourile executive ale consiliilor populare analizează periodic modul de realizare a acțiunilor de popularizare a legislației și iau măsuri corespunzătoare.

Cu toate rezultatele obținute prin acțiunile întreprinse, nu se poate spune că activitatea de popularizare a legislației este foarte bună. Sînt încă lipsuri constînd în nerealizarea tuturor prevederilor programelor de măsuri, aducerea la cunoștința cetățenilor cu întîrziere a unor prevederi legale de mare actualitate și altele. Comitetul executiv al Consiliului popular al județului Timiș acordă însă toată atenția și acestei activități, a cărei importanță este relevată cu prilejul instruirii președinților, vicepreședinților și secretarilor comitetelor și birourilor executive ale consiliilor populare municipale, orașenești și comunale, precum și în munca de îndrumare și control a acestora, ceea ce este de natură să ducă la îmbunătățirea continuă a popularizării legislației.

ALEXANDRU ROBU

secretarul Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Timiș

Activitatea de ocrotire juridic-administrativă

În discuții purtate cu secretari ai unor birouri executive ale consiliilor populare comunale, a rezultat că este util a fi examinate diferite aspecte — ce suscită precizări —, în domeniul activității de ocrotire juridică a minorilor și altor persoane care necesită astfel de protecție.

Într-un prim aspect, este de relevant că titlul III al Codului familiei, reglementînd „ocrotirea celor lipsiți de capacitate, a celor cu capacitate restrînsă și a altor persoane” se întregeste și se acordă cu dispozițiile Legii nr. 3/1970, privind regimul ocrotirii unor categorii de minori,

astfel încît, întregul ansamblu al acestor prevederi legale, constituie fundamentul unei activități unitare, aceea de ocrotire a categoriilor de persoane expres înscrise în actele normative la care am făcut referire mai sus.

Caracterul de activitate unitară pe care îl subliniem, rezultă atît din posibilitatea înlocuirii dinamice a unor forme sau măsuri de ocrotire cu alte forme sau măsuri de ocrotire, prevăzute de cele două acte normative pe care le-am evocat, cît și din colaborarea sistemică între subiecții activi ai raporturilor juridic-administrative din cîmpul activității de ocrotire — organul de autoritate tutelară, comisia pentru ocrotirea minorilor și comitetul executiv al consiliului popular județean (sau al municipiului București) prin direcția pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale (care execută în concret măsura plasamentului familial).

Cu alte cuvinte, diversitatea subiecților activi din raporturile de ocrotire, nu este de natură să fragmenteze în părți distincte activitatea desfășurată ci, dimpotrivă, învederează caracterul unitar al acesteia, în vederea realizării aceleiași scop: rezolvarea cazurilor în care apare necesitatea ocrotirii juridice.

Reîntind cele afirmate anterior cu privire la înlocuirea unor forme sau măsuri de ocrotire cu alte forme sau măsuri de ocrotire, trebuie să precizăm că, în mod convențional, înțelegem trei forme de ocrotire:

- a. exercitarea drepturilor în îndeplinirea obligațiilor pe care părinții (și înfietorii) le au cu privire la copiii lor minori;
- b. exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor pe care le are tutorul cu privire la minorul lipsit de ocrotire părintească.

Atît ocrotirii părintești (și înfietorii) cît și tutelei, le atribuim denumirea „forme de ocrotire”, avînd în vedere protecția completă pe care părintele (înfietorul) sau, după caz, tutorul, sînt îndrituiți și obligați să o îndeplinească. Această protecție vizează atît persoana cît și administrarea bunurilor din proprietatea sa, operînd în cazul minorilor pînă cînd aceștia dobîndesc capacitate de exercițiu, ori, în cazul persoanei cu privire la care a intervenit hotărîrea judecătorească rămasă definitivă de punere sub interdicție (în baza căreia s-a instituit tutela), pînă la redobîndirea capacității de exercițiu de către acea persoană.

În legătură cu cele de mai sus, amintim că a ocroti persoana minorului, înseamnă a-i îngriji sănătatea, învătătura și pregătirea profesională, iar a administra bunurile din proprietatea persoanei ocrotite, înseamnă — în genere — a conserva valoarea acestora, care nu ar putea constitui obiect de încheiere a unor acte juridice, decît numai în condițiile prevăzute de Codul familiei, referitoare la administrarea bunurilor din proprietatea persoanei lipsite de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrînsă.

În raport cu dispozițiile legii, care prevede formele de ocrotire la care am făcut referire, toate celelalte dispoziții legale de natură să vizeze protecție juridic-administrativă — plasamentul familiei; încredințarea minorului unei familii sau unei persoane; încredințarea minorului unei instituții de ocrotire (prevăzute în Legea nr. 3/1970 privind regimul ocrotirii unor categorii de minori), și curatela prevăzută de Codul familiei, sînt privite ca măsuri de ocrotire, numite astfel, pentru că vizează, în principiu, numai o anumită componentă a ocrotirii celui în cauză — fie protecția persoanei, fie administrarea bunurilor sale.

Așa de exemplu, dacă în temeiul Legii nr. 3/1970 privind regimul ocrotirii unor categorii de minori s-a pronunțat vreuna dintre măsurile prevăzute în această lege, o astfel de măsură vizează numai ocrotirea persoanei minorului. Concluzia rezultă din dispozițiile art. 1 lit. a, b și c ale actului normativ indicat mai sus; dacă, de pildă, măsura de ocrotire se pronunță cu privire la categoria de minori prevăzută la art. 1 lit. „a”, observăm că prin însăși definiția acestei categorii (minori lipsiți de ocrotire părintească și de mijloace materiale), nu se are în vedere administrarea bunurilor, (minorul în cauză neavînd nici un fel de bunuri). Dacă vreuna dintre măsurile în discuție — pre-

văzute de Legea 3/1970 — se pronunță cu privire la celelalte categorii de minori, arătate de art. 1 lit. „b” (deficienți a căror îngrijire specială nu le poate fi asigurată în familie) și lit. „c” (minori a căror dezvoltare fizică, morală sau intelectuală ori a căror sănătate este primejduită în familie) acea măsură va viza de asemenea numai ocrotirea persoanei minorului, ale cărei bunuri — dacă minorul are bunuri în proprietate — urmează a fi administrate de părinți, în calitatea lor de ocrotitori legali.

În ceea ce privește curatela, prevăzută de Codul familiei, observăm că și această măsură de ocrotire este de natură ca, — în principiu — să vizeze numai o componentă a protecției celui în cauză, anume, raporturile juridice patrimoniale în care acesta se angajează. De menționat însă că, potrivit celor ce deducem din conținutul textelor art. 139 C.F. (numirea curatorului în cazul întreruperii tutelei) și art. 146 (numirea curatorului în cazul cererii de punere sub interdicție), persoana numită în calitate de curator va fi obligată să îngrijească nu numai bunurile, dar și persoana celui ocrotit.

Constituind un ansamblu unitar de norme juridice, formele și măsurile de ocrotire pot fi înlocuite unele cu altele, ori se întregesc sau se condiționează reciproc, în scopul realizării unei depline protecții juridic-administrative a categoriilor de persoane prevăzute de lege.

Astfel, ocrotirea părintească poate fi înlocuită prin instituția înfierii (în condițiile prevăzute de lege) sau prin tutelă, când ambii părinți sînt în imposibilitate de a-și exercita drepturile și obligațiile părintești; curatela poate înlocui tutela în condițiile prevăzute de art. 139 C.F., sau poate asigura (concomitent cu ocrotitorul legal) deplina realizare a intereselor legale ale minorului în cazul prevăzut de art. 132 C.F.; încredințarea minorului unei familii sau unei persoane, ori încredințarea minorului unei instituții de ocrotire sînt măsuri de natură să completeze ocrotirea părintească, iar în cazul prevăzut de Legea nr. 3/1970 în art. 1 lit. „a”, orice măsură de ocrotire pronunțată în baza aceluiași act normativ, poate fi înlocuită prin numirea unui tutore (dacă acesta dorește ca din propriile sale venituri să întrețină pe minorul în cauză), ori prin înfiere, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, consimțământul părinților firești fiind înlocuit în acest caz, prin manifestarea de voință a organului de autoritate tutelară în temeiul art. 70 alin. 3 Codul familiei.

Învederînd caracterul unitar al activității de ocrotire, precum și dinamica adoptării diferitelor forme sau măsuri pe care aceasta le cuprinde, subliniem, în același timp, importanța atribuțiilor exercitate de organul autorității tutelare, atît în ceea ce privește rezolvarea prin decizie a cazurilor prevăzute de Codul familiei, cît și în ceea ce privește pregătirea (documentația) măsurilor ce urmează a fi pronunțate în baza Legii nr. 3/1970, pentru care trebuie să se facă: depistarea minorilor vizați de dispozițiile acestei legi, efectuarea anchetei sociale la domiciliul lor și formularea propunerilor privind măsurile de ocrotire ce urmează a fi pronunțate de către comisia pentru ocrotirea minorilor sau — după caz — de către comitetul executiv al consiliului popular județean, prin direcția pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale.

Dumitru STĂTESCU
expert instructor

Atribuții ale autorității tutelare cu privire la ocrotirea părintească

Conform art. 53 pct. 2 lit. f din Legea nr. 57/1968 și art. 158 din Codul familiei, comitetele sau birourile executive ale consiliilor populare comunale, orașenești și municipale exercită atribuțiile de autoritate tutelară. În cadrul acestor atribuții locul central îl ocupă cele ce privesc ocrotirea minorilor.

După cum se cunoaște, ocrotirea minorilor de către părinții lor, constituie mijlocul obișnuit (și de dorit) de ocrotire a acestora. Iar ocrotirea părintească poate fi definită, în mod sintetic, ca reprezentînd ansamblul drepturilor și indicatorilor ce revin părinților față de copiii lor minori, care se exercită sub îndrumarea nemijlocită și controlul autorității tutelare.

Menționăm că în cele ce urmează nu vom face referiri speciale la înfiere sau la alte forme de ocrotire a minorilor (tutelă, curatela etc.), deși și în privința acestora autoritatea tutelară este investită cu atribuții importante.

În literatura de specialitate se disting mai multe categorii de atribuții ale autorității tutelare privind ocrotirea părintească și anume: atribuții de control și îndrumare, atribuții de decizie, atribuții de sesizare a instanței de judecată și atribuții în cazurile în care legea prevede ascultarea autorității tutelare în instanță.

Atribuții de îndrumare și control. Conform art. 108 din Codul familiei, „Autoritatea tutelară este obligată să exercite un control efectiv și continuu asupra felului în care părinții își îndeplinesc îndatoririle privitoare la persoana și bunurile copilului.

Delegații autorității tutelare au dreptul să viziteze copiii la locuința lor și să se informeze pe orice cale despre felul cum aceștia sînt îngrijiți în ceea ce privește sănătatea și dezvoltarea lor fizică, educarea, învățătura și pregătirea lor profesională, în conformitate cu țelurile statului socialist, pentru o activitate folositoare colectivității; la nevoie, ei vor da îndrumările necesare”.

Acest control, se arată, poate fi înfăptuit nu numai din oficiu, ci și la plîngerea sau sesizarea oricărei persoane ori organizații care ar socoti că intervenția autorității tutelare este necesară. (Ioan P. Filipescu, Dreptul Familiei, Universitatea din București, 1979, p. 511).

În literatura juridică se mai arată că prevederea din art. 108 cuprinde doar enunțarea principiului general conform căreia autoritatea tutelară este investită cu atribuția generală de control și îndrumare a ocrotirii părintești, precum și enunțarea obiectivelor principale pe care urmează să le realizeze, atribuțiile detaliate fiind prevăzute în alte texte ale aceluiași cod. (A = Ionașcu și colab., Filiația și ocrotirea minorilor, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1980, p. 304).

Atribuții de decizie. Uneori, autoritatea tutelară are dreptul de a decide asupra modului în care se exercită ocrotirea părintească, intervenind atunci cînd părinții nu se înțeleg. Alteori, încuviiează anumite acte legate de persoana sau bunurile minorului, în toate situațiile hotărînd prin prisma intereselor acestuia.

Atribuțiile de decizie în ordinea numerică textelor din Codul familiei sînt următoarele:

— În cazul în care părinții nu au numele de familie comun și nu se înțeleg asupra numelui copilului, autoritatea tutelară hotărăște, ascultînd pe părinți, dacă copilul va purta numele unuia dintre ei sau numele lor reunite (art. 62 al. 3);

— În cazul în care se ivesc neînțelegeri între părinți cu privire la exercițiul drepturilor sau la îndeplinirea îndatoririlor părintești, după ce ascultă pe părinți, hotărăște în funcție de interesul minorului (art. 99);

— La cererea copilului, care a împlinit 14 ani, poate încuviința schimbarea felului învățăturii și pregătirii profesionale stabilite de părinți sau să aibă locuința pe care o cere desăvîrșirea învățăturii ori pregătirii profesionale (art. 102);

— Îngăduie părintelui decăzut din drepturile părintești să păstreze legături personale cu copilul, afară numai dacă, prin asemenea legături, creșterea, educarea, învățătura sau pregătirea profesională a copilului ar fi în primejdie (art. 111);

— Încuviințează înstrăinarea sau gajarea bunurilor minorului, renunțarea la drepturile sale patrimoniale, precum și orice acte privitoare la bunurile acestuia care depășesc dreptul de administrare numai dacă actul respectiv răspunde unei nevoi sau prezintă un folos neîndoielnic

pentru minor. In toate cazurile autoritatea tutelară poate indica părinților modul în care să se întrebuinteze sumele de bani obținute (art. 105 al 3, 129, 130 și 133).

Evident că se cere încuviințarea și pentru actele prin care minorul dobândește bunuri sau pentru acceptarea unei succesiuni.

S-a statuat că ori de câte ori se ivesc interese contrare între părinți și copil, de natura celor prevăzute de art. 132, adică interese care în cazul tutelării nu duc la înlocuirea lui, se va numi un curator care să reprezinte sau să asiste pe copil în actele respective. (Trib. Suprem, dec. de îndrumare nr. 6/1959, în C.D., pe anii 1952—1965, p. 319—321; dec. civ. nr. 2502/1973, în R.R.D. nr. 8/1974, p. 66; Trib. jud. Timiș, dec. civ. nr. 1464/1974, în R.R.D. nr. 9/1975, p. 72—73).

Atribuții de sesizare a instanței de judecată. În anumite situații, în îndeplinirea atribuțiilor cu care este investită, autoritatea tutelară poate sesiza instanța de judecată, solicitând luarea unor măsuri ce privesc ocrotirea părintească, astfel:

— În situația schimbării anumitor împrejurări privind părinții minorului, poate cere instanței să modifice măsurile privitoare la drepturile și obligațiile personale dintre părinții divorțați și copiii lor (art. 44 al. 1);

— În condițiile prevăzute de art. 109 va cere instanței judecătorești să pronunțe decăderea părintelui (sau părinților) din drepturile părintești (art. 109);

— La fel, poate cere punerea sub interdicție a unui minor aflat sub ocrotirea părintească (în conformitate cu prevederile art. 143 combinat cu art. 150 al. 1).

În sensul celor arătate, menționăm că în practica judiciară s-a decis că „Dreptul autorității tutelare de a sesiza instanțele judecătorești cu acțiuni în interesul minorului este limitat la cazurile arătate în art. 44, 81 (ce se referă la desfacerea înfierii — n.n.), 109 și 151 din Codul familiei. Acțiunea de partaj al bunurilor, revenite minorului prin succesiune, nefigurând în acele texte, autoritatea tutelară nu are calitatea procesuală de a o introduce. Această calitate revine fie părintelui în viață, fie în caz de lipsă sau de contrarietate de interese, curatorului numit pentru reprezentarea minorului într-o asemenea acțiune”. (Trib. jud. Sălaj, dec. civ. nr. 73/1979 în R.R.D. nr. 8/1979, p. 51).

În schimb, s-a statuat că autoritatea tutelară are calitatea procesuală de a introduce acțiune pentru obligarea unuia dintre părinți la plata pensiei de întreținere pentru copilul aflat în îngrijirea celui alt părinte, în cazul în care acesta din urmă, din neștiință, din neglijență sau din orice alte motive, nu acționează el însuși (Plenul Trib. Suprem, dec. de îndrumare nr. 12/1967, cit. de Colectiv, în Îndreptar de practică judiciară, Ed. Did. și Ped., Buc. 1983, p. 200).

Tot astfel, s-a precizat că autoritatea tutelară are calitatea procesuală de a cere instanței de judecată anularea actelor de înstrăinare de către părinți a bunurilor aparținând minorului, încheiate fără respectarea dispozițiilor art. 105 și 129 din Codul familiei. (Trib. jud. Hunedoara, dec. civ. nr. 519/1981, în R.R.D. nr. 12/1981, p. 102).

Atribuții în cazurile în care legea prevede ascultarea autorității tutelare în instanța de judecată. Conform prevederilor legale, instanța de judecată nu poate soluționa anumite cauze, cu implicații asupra ocrotirii părintești, fără să fie ascultată autoritatea tutelară. Deși în atare situații se cere numai părerea autorității tutelare, aceasta, totuși, exercită un anumit control și o anumită îndrumare asupra modului în care se realizează și trebuie să se realizeze ocrotirea părintească.

Menționăm că, de regulă, în practică, ascultarea are loc prin trimiterea la instanță a referatului de anchetă socială, prin care autoritatea tutelară își expune punctul de vedere asupra intereselor minorului.

În acest sens, s-a statuat că prezența efectivă a delegatului autorității tutelare la dezbateri nu este obligatorie.

Autoritatea tutelară va putea să-și comunice părerea și printr-o adresă, prin care, informând instanța cu privire la traiul soților și modul în care sînt îngrijiți copiii, să propună măsurile ce crede că vor trebui luate în interesul acestora. (Plenul Trib. Suprem, dec. de îndrumare nr. 19/1962).

Cazurile în care se prevede ascultarea sînt următoarele:
— În caz de divorț sau de constatare a nulității căsătoriei cînd se pune problema încredințării copiilor minori spre creștere și educare unuia dintre părinți (art. 42, al. 1 și art. 24 al. 2);

— În cazul în care se ridică problema modificării măsurilor privitoare la drepturile și obligațiile personale sau patrimoniale între părinții divorțați și copii. (art. 44 al. 2);

— Atunci cînd, în situația unui copil din afara căsătoriei, pentru care s-a stabilit filiația față de ambii părinți, instanța de judecată urmează să dispună încredințarea lui unuia dintre părinți, să stabilească contribuția reciprocă a acestora la cheltuielile de creștere, educare, învățatură și pregătire profesională (art. 63);

— În cazul în care părinții, ce nu locuiesc împreună, nu se înțeleg asupra domiciliului copilului lor minor (art. 100 al. 3);

— În cazul în care instanța de judecată trebuie să stabilească întinderea obligației de întreținere, a felului și a modalităților de executare a acesteia, precum și a contribuției datorate de către fiecare dintre părinți, atunci cînd aceștia nu se înțeleg (art. 107 al. 3);

— În cazul în care instanța este chemată să pronunțe decăderea părintelui (sau părinților) din drepturile părintești (art. 109 al. 2).

În legătură cu necesitatea ascultării autorității tutelare, instanța supremă a statuat următoarele: „Colectivul de sprijin ce funcționează pe lângă autoritatea tutelară din cadrul comitetului sau biroului executiv al consiliului popular nu este competent să facă propuneri instanței, privind încredințarea minorilor. În limitele activității sale obștești, colectivul de sprijin este chemat să prezinte un aviz autorității tutelare, care și-l poate însuși sau nu, acest organ fiind singurul competent potrivit atribuțiilor sale, să facă propuneri instanței în legătură cu încredințarea minorilor, fie prin delegatul ei, fie prin referatul de anchetă socială.

Lipsa referatului de anchetă socială a autorității tutelare sau a concluziilor delegatului acesteia și, în aceste condiții, luarea în considerare a avizului sau propunerii făcute de colectivul de sprijin mai sus arătat, au drept consecință nelegalitatea hotărîrii judecătorești privind încredințarea minorilor (art. 100 din Codul familiei)”. (Trib. Suprem, s. civ., dec. nr. 34/1981, în R.R.D. nr. 8/1981, p. 61).

Deși referirea din această decizie este numai la încredințarea minorilor, cele statuate sînt valabile nu numai în această situație, ci și în celelalte situații în care se prevede necesitatea ascultării autorității tutelare. De altfel, s-a decis că citarea autorității tutelare în toate procesele în care sînt copii minori este, în toate cazurile, obligatorie. (Plenul Trib. Suprem, dec. de îndrumare nr. 19/1962, cit.).

Alexandru ȚICLEA
secretar al Biroului executiv al
Consiliului popular al orașului Mizil
jud. Prahova

Unele aspecte privind competența comisiilor de judecată în soluționarea litigiilor de muncă

Despre organizarea, funcționarea, competențele și hotărîrile comisiilor de judecată, s-au publicat, pînă în prezent, mai multe comentarii, opinii și reflecții.

Appreciem că toate au fost de un real folos, contribuind la îmbunătățirea activității organelor obștești de influențare și jurisdicție.

În practica de toate zilele însă, se ivesc mereu aspecte inedite, unele cu grade ridicate de dificultate pentru membrii comisiilor de judecată care, în cele mai multe cazuri, nu au pregătire juridică.

Din activitatea de îndrumare și control, ce se desfășoară permanent în județul Neamț, s-a putut constata că, dacă în soluționarea unor abateri de la regulile de conviețuire socială și chiar a unor fapte prevăzute de legea penală și a litigiilor patrimoniale, în general comisiile de judecată aplică în mod corespunzător prevederile legale, în fața acestora se mai ridică unele probleme cind este vorba de judecarea litigiilor de muncă.

Este clar că potrivit prevederilor articolului 13 din Legea nr. 59/1968 privind comisiile de judecată, organele obștești de influențare și jurisdicție din întreprinderi, organizații economice, instituții și celelalte organizații socialiste de stat, judecă următoarele litigii de muncă, dacă obiectul lor are o valoare de cel mult 5 000 lei sau este neevaluabil în bani:

a) — litigiile dintre angajați și organizațiile socialiste în legătură cu încheierea și executarea contractului de muncă;

b) — litigiile privind pretenții referitoare la drepturi în legătură cu desfacerea contractului sau reintegrarea în muncă, în cazul în care nu se contestă temeinicia și legalitatea acestor măsuri.

Articolul 14 din aceeași lege prevede că nu intră în competența de judecată a comisiilor respective (s.n.):

a) — contestațiile împotriva desfacerii contractului de muncă, precum și orice alte litigii în legătură cu desfacerea contractului sau reintegrarea în muncă, altele decît cele prevăzute în articolul 13 litera „b”;

b) — orice alte litigii care, printr-o dispoziție expresă a legii, sînt date în competența altor organe.

Cu toate acestea, într-o lucrare de specialitate, apărută în anul 1980¹, în categoria litigiilor care nu cad în competența organelor obștești de influențare și jurisdicție, se includ și cele ce privesc „contestații referitoare la stabilirea imputațiilor pentru pagube constatate de organele de control și revizie ale Ministerului Finanțelor” (s.n.).

Or, nici Codul muncii, nici Legea nr. 59/1968 și nici alte acte normative, nu stabilesc competența materială de soluționare a litigiilor de muncă funcție de organele care au descoperit paguba adusă unității socialiste.

După opinia autorilor lucrării mai sus menționate, în situația cind, de exemplu, directorul sau contabilul șef dintr-o unitate socialistă constată că, o persoană încadrată în muncă a încasat într-o lună alocația de stat pentru copii în sumă mai mare decît cea legală și pentru repararea pagubei produse unității se emite decizie de imputare, persoana în cauză poate contesta măsura luată, adresîndu-se comisiei de judecată. Iar dacă aceeași faptă este descoperită cu ocazia controlului exercitat de către inspecția teritorială financiară de stat, care dispune emisia deciziei de imputare, contestația împotriva acesteia nu mai poate fi soluționată de comisia de judecată.

Nu putem împărtăși acest punct de vedere fie și pentru unitate de rațiune.

De altfel, susținerile la care ne referim, contravin chiar unor prevederi legale. Astfel, în articolul 28, alineatul 1 din Legea nr. 5/1970 privind gospodărirea mijloacelor materiale bănești, organizarea și funcționarea controlului financiar, se stipulează că „dispozițiile obligatorii (emise de către organele Ministerului Finanțelor, n.n.) care se referă la recuperarea de pagube se execută de cei în drept prin emiterea de dispoziții de reținere sau pe alte căi legale, după caz”.

Alineatul final al aceluiași articol statuează că „întîmînările în legătură cu măsurile prevăzute la litera a—g inclusiv, cu excepția dispozițiilor obligatorii care se referă la recuperarea pagubelor aduse avutului obștesc (s.n.) se supun la organul care le-a dispus și se rezolvă de către Ministerul Finanțelor”.

Din coroborarea acestor texte legale, deducem principiul, potrivit căruia, cei nemulțumiți de măsurile dispuse de organele specializate ale Ministerului Finanțelor se pot adresa acestui organ, competent în soluționarea întîmînărilor respective.

Dar aceleași texte de lege prevăd și o excepție de la principiul de mai sus, precizînd că dispozițiile obligatorii

referitoare la recuperarea pagubelor aduse unităților socialiste se execută prin emiterea deciziei de imputare.

După faza emiterii deciziei de imputare, orice alte operațiuni legate de procedură și competențe cad sub incidența Codului muncii care în articolul 107, prevede că, obligarea la plata despăgubirilor sau a contravalorii bunurilor, precum și la restituirea sumelor încasate fără drept, se face prin decizie de imputare.

Organul jurisdicțional competent să soluționeze contestația împotriva deciziei de imputare ori a angajamentului de plată este comisia de judecată de pe lângă unitatea păgubită sau judecătoria în circumscripția căreia aceasta are sediul, după cum obiectul litigiului este pînă la 5 000 lei ori depășește această sumă (art. 173—174 din Codul muncii, art. 13—14 și art. 58 din Legea nr. 59/1968² privind comisiile de judecată, republicată la 9 martie 1973)².

Apreciem că numai acest punct de vedere, constant în literatura de specialitate³ este cel corect și corespunde atît normelor cit și principiilor dreptului nostru socialist.

Legislația muncii nu condiționează, așa cum am mai arătat, competența organului de jurisdicție pentru soluționarea contestațiilor împotriva deciziilor de imputare, nici de motivele care au stat la baza emiterii acesteia și nici de calitatea organului care a dispus luarea măsurii respective.

Singurul criteriu care determină o astfel de competență în situația personalului de execuție și a celui tehnic, economic, de specialitate, administrativ și de pază, este valoarea litigiului (sub sau peste 5 000 lei).

Cînd imputația se face împotriva unor cadre de conducere, iar valoarea acesteia, este mai mare de 20 000 lei, soluționarea contestației este de competența Curții Superioare de Control Financiar.

Această concluzie se desprinde cu pregnanță și din Decizia de îndrumare a Plenului Tribunalului Suprem nr. 34 din 21 decembrie 1961⁴.

Este de subliniat faptul că autorii lucrării la care ne-am referit, exclud din competența comisiilor de judecată o categorie de litigii, dar nu precizează care organe le pot soluționa, totuși.

Se știe însă că „în primul rînd, comisia de judecată este organul de jurisdicție a muncii cu cea mai largă competență materială, în sensul că celelalte organe cu atribuții jurisdicționale în soluționarea litigiilor de muncă sînt competente să soluționeze asemenea litigii numai pe cale de excepție și doar atunci cînd dispozițiile legale prevăd aceasta în mod expres”⁵.

Dar, așa cum am mai arătat, nu există nici un text de lege care să prevadă expres, pe cale de excepție, competența soluționării contestațiilor împotriva deciziilor de imputare emise urmare a controlului făcut de organele specializate ale Ministerului Finanțelor.

¹ Ioan Hatmanu, Ioan Dobrin, Gheorghe Iliescu, Elvira Iliescu: „Comisiile de judecată”, Editura politică, București, 1980.

² Sanda Ghimpu, Ion Traian Ștefănescu, Șerban Beligrădeanu, Gheorghe Mohanu: „Dreptul muncii”, tratat, vol. 2, Editura științifică și enciclopedică, București, 1979, pag. 224.

³ A se vedea și Nicolae Harapa „Competența jurisdicțională a organului administrativ ierarhic superior și a organului de conducere colectivă în materia litigiilor de muncă” în „Revista română de drept” nr. 2/1976, pag. 22; Gheorghe Mohanu „Competența comisiilor de judecată din organizațiile socialiste cu privire la litigiile de muncă” în „Revista română de drept” nr. 3/1969, pag. 69; Mircea P. Ionescu, dr. Petru Pătrășeanu: „Cu privire la competența comisiilor de judecată și a judecătoriei în materia litigiilor de muncă”, în „Revista română de drept” nr. 10/1969, pag. 81.

⁴ Culegere de decizii ale Tribunalului Suprem al R.S.R., pe anul 1961, pag. 51.

⁵ Dr. Gheorghe Brehoi: „Competența materială a organelor de jurisdicție a muncii în soluționarea litigiilor de muncă privind stabilirea și acordarea retribuției”, în „Revista română de drept” nr. 12/1981, p. 35.

De aceea, credem că, pe lângă litigiile ce nu depășesc valoarea de 5 000 lei, enumerate în lucrarea la care ne-am referit, ca fiind de competența comisiilor de judecată, trebuie incluse și cele născute urmare a imputării sumelor de bani încasate prin acordarea unor gradații persoanelor care, după lege, nu aveau dreptul la acestea, indiferent de organul care constată nelegalitatea, dispune retragerea gradațiilor și recuperarea pagubelor produse astfel, avu- tului obștesc.

Daniil HARASEMIUC
consilier juridic șef al
Consiliului popular al județului Neamț

Curier

● **Administratori, îngrijitori sau fochiști** la asociațiile de locatari pot funcționa numai pensionari pentru munca depusă și limită de vîrstă, în condițiile art. 6 alin. 2 din Legea nr. 3/1977, face cunoscut Ministerul Muncii, cu scri- soarea nr. 247760/1983 adresată C.P.C.P.

În sensul celor de mai sus, Ministerul Muncii a dat preziriri încă în anul 1978 prin adresa nr. 95142/14.XI.1978, care a fost difuzată la direcțiile pentru problemele de muncă și ocrotiri sociale. De asemenea, Comisia centrală de pensii, în ședința sa din 30 noiembrie 1983 a ajuns la concluzia că pensionarii de invaliditate gradul I și II, avînd capacitatea de muncă pierdută, nu pot desfășura nici un fel de muncă la asociațiile locatarilor, precum și că, față de prevederile art. 46 din Legea nr. 3/1977, pen- sionarilor urmași urmează să li se suspende pensia pe timpul cît prestează activitatea la asociația locatarilor.

Avînd în vedere dispozițiile art. 23 din Statutul privind organizarea și funcționarea Asociației locatarilor, aprobat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 337/1977, se cere comi- tetelor executive ale consiliilor populare să ia măsurile corespunzătoare pentru a se cunoaște de către toate aso- ciațiile locatarilor precizările privind condițiile în care pensionarii pot îndeplini funcțiile de administratori, îngri- jitori sau fochiști (Comunicarea C.P.C.P. nr. 1600/21.II.1984).

● **Acordarea retribuției pentru fondul de marfă** ne- vîmuit la sfîrșitul anului 1983, se va face — potrivit Comu- nicării Cancelariei C.C. al P.C.R. nr. H 374/1984 — în felul următor:

— Pe baza raportărilor distincte a vîmuirii din acest fond de marfă, rămas din 1983, se ia în calcul la acordarea retribuției în fiecare lună sau trimestru și valoarea aferentă exportului vîmuit din acest stoc, care se adaugă la realizările corespunzătoare perioadei de plan respective (comunicarea C.P.C.P. nr. 1700/20.II.1984).

● „Planul de prestații pe ansamblul unităților de sub- ordinare locală” a fost stabilit ca indicator (în conformi- tate cu Decretul nr. 395/1982 privind desfășurarea planului național unic de dezvoltare economico-socială pe anul 1983, la Anexa nr. XIV/11) în raport cu care se acordă retribuția la cadrele din conducerea comitetelor executive ale con- siliilor populare județene și al municipiului București.

Raportarea acestui indicator se face trimestrial și anual, la nivelul consiliului popular județean, respectiv a Con- siliului Popular al municipiului București.

Centralizarea acestui indicator se face la C.P.C.P., unde au obligația să informeze comitetele executive ale consiliilor populare județene și a municipiului București. (comuni- carea C.P.C.P. nr. 1350/7.II.1984).

● **C.S.P. și M.A.T.M.C.G.F.F. au solicitat ca, în vederea stabilirii planului de mașini, utilaje și piese de schimb pe anul 1983** la nivelul economiei, comitetele executive ale

consiliilor populare județene și al municipiului București să transmită, pînă la 30 aprilie a.c., necesarul centraliz- at pe unități, cu fundamentarea respectivă, pentru a se po- vedea în balanțele materiale cotele care se justifică în raport cu sarcinile de plan, ce decurg din planul anual.

La stabilirea necesarului se vor avea în vedere indic- iile conducerii de partid și de stat cu privire la:

— utilizarea rațională a dotării existente, prin folosir- e utilajelor la capacitatea nominală, realizarea fondului ma- xim de timp disponibil și a tuturor indicatorilor de ef- ciență, în care scop se vor face, în prealabil, redistribu- ții între întreprinderi; înlocuiri de utilaje se vor face numai în condițiile în care utilajele existente întrunesc con- dițiile de scoatere din funcțiune, nemaiputînd fi apte pe- tru reparat;

— încadrarea în nomenclatorul de piese de schimb apr- obat și respectarea normativelor de consum pe fiecare re- par, corespunzător parcului de utilaje în funcțiune;

— intensificarea acțiunii de recuperare a pieselor vec- și de recondiționare în unitățile proprii, cu stabilirea ma- surilor care să asigure condiții de realizare a acestora. la nivel tehnic corespunzător;

— pentru propunerea de asimilare în producția inter- națională a pieselor de schimb aferente mașinilor, utilajelor și ins- trumentelor achiziționate din import, se vor prezenta sarcinile revin în fabricație proprie sau prin cooperare cu unită-ți specializate, conform programului stabilit de coordonator de balanță și cu producătorii de profil, în baza Legii nr. 11/1980 art. 58.

Necesarul și fundamentările se vor prezenta astfel:

— necesarul de utilaje tehnologice nestandardizate, ma- șini și utilaje standardizate și piese de schimb, conform anexelor 1, 2 și 3;

— producția proprie de piese de schimb, conform anexei 4;

— fundamentările pentru utilaje tehnologice nestand- ardizate, mijloace de transport, utilaje de construcții, mașini unelte și utilaje pentru producție-exploatare, conform anexei, 2 a-2 și 1 a.

Lucrarea se va elabora conform nomenclatorului de ba- lanțe, aprobat prin H.C.M. nr. 1250 cu modificările ult- rioare (comunicarea C.P.C.P. nr. 1550/14.II.1984).

● **Precizări privind completarea registrului agricol.** Avînd în vedere prevederile Programului unic de creștere a pro- ducției agricole în gospodăriile personale ale membrilor cooperativelor agricole de producție și în gospodăriile pro- ducătorilor particulari, în care se fac precizări asupra importanței pe care o are, ca document de bază, eviden- țarea completă și precisă a registrului agricol, este necesar ca, în perioada imediat următoare, comitetele executive ale con- siliilor populare județene și al municipiului București, și orga- nizeze verificări și de la caz la caz, reinstruiri cu în- tregul personal de la nivelul consiliilor populare comunale care are în sarcină înscrierea și completarea datelor în registrul agricol, atrăgînd totodată atenția că obligația de răspundere asupra datelor înregistrate o are numai pe- soana numită în acest scop, fiind sprijinită de tehnician cadastral și tehnicianul veterinar, în conformitate cu pre- vederile Decretului nr. 692/1973 și a modificărilor adu- se Decretului nr. 2/1982.

De asemenea, pînă la sfîrșitul lunii martie a.c., pe ba- ză a datelor existente, a celor furnizate de cadastrul funci- onar și a rezultatului recensămîntului animalelor de la 1 fe- bruarie a.c. să se încheie înscrierea în registrul agricol al tuturor gospodăriilor și a membrilor acestora, a terenurilor pe care le dețin pe categorii de folosință, a suprafețelor cultivate pe principalele culturi, a numărului de pomi și specii și a numărului de animale pe specii și categorii.

Începînd cu acest an este necesar ca cel puțin o dată în trimestru să se execute de la nivelul județului, verificări de fond asupra modului în care sînt operate în registrul agricol toate modificările în evoluția efectivelor de ar- male, situația construcțiilor gospodărești, precum și situa-

ijloacelor de transport cu tracțiune animală. Totodată, ebuie să se organizeze, la nivelul comunelor, prelucrarea și popularizarea prevederilor legale, a îndatoririlor care revin tuturor cetățenilor în ce privește evidența în registrul agricol. (Comunicarea comună a C.P.C.P. nr. 2050 și AIA nr. 61332/2.II.1984).

● **Pentru intensificarea ritmului trecerii autovehiculelor în funcționarea pe gaze.** În primele două luni ale anului 1984 se constată o încetinire a ritmului de trecere a autovehiculelor la funcționarea pe gaze naturale care a condus la nerealizări față de programul stabilit și aprobat potrivit crisorii Cancelariei C.C. al P.C.R. nr. 3945/3814/1983 transmisă cu adresa C.P.C.P. nr. 10300/6.10.1983). Analizându-se cauzele acestei situații, s-a constatat că acestea constau, în principal, în următoarele:

— nu s-a numit la nivelul consiliului popular județean un responsabil de problemă din cadrul compartimentului tehnic al Secției arhitectură, sistematizare, tehnică-investiții, care să coordoneze acțiunea la nivelul tuturor unităților subordonate care dețin autovehicule;

— la nivelul județului nu se urmărește realizarea sarcinilor în cadrul cifrelor de control (sarcini 1983—1985) transmise la declanșarea aplicării programului;

— lipsa unei colaborări tehnice și funcționale în relație cu unitățile de distribuția gazelor naturale, în elaborarea și aplicarea instrucțiunilor de exploatare, întreținere, paratii și de tehnica securității muncii;

— nu este organizată urmărirea și evidențierea clară și exactă a rezultatelor obținute în exploatare (consumuri specifice, costuri de producție, indicatori economici și tehnici).

Față de această situație vă rugăm a numi un responsabil și pregătire corespunzătoare care să asigure coordonarea, urmărirea, realizarea și raportarea programului de trecere la funcționarea pe gaze naturale a autovehiculelor.

Numele responsabilului și telefonul acestuia se vor comunica la C.P.C.P.

Raportarea realizărilor se va face la C.P.C.P., telefonic, o dată pe săptămână, iar trimestrial se va face și în scris, conform machetelor transmise cu scrisoarea C.P.C.P. nr. 10300/6.10.1983 și pe care vă rugăm a dispune să fie trimise în timp util.

Se cere comitetelor executive ale consiliilor populare județene să ia toate măsurile în consecință, ținând seama și de faptul că în ședința de analiză de la C.N.S.T. din ziua de 16.02.1984 s-a transmis indicația ca să se devanseze în anul curent și realizarea integrală a sarcinilor prevăzute inițial pentru anul 1985. (Comunicarea C.P.C.P. nr. 10300/27.II.1984).

Adnotări

Sesiunea consiliului popular și drepturile deputaților

Temele pe care ne propunem să le abordăm par, la prima vedere, fapte arhicunoscute de către toți acei care îndeplinesc o funcție în sistemul organelor locale ale puterii și administrației de stat, din moment ce, de peste 5 ani, se află în vigoare Legea nr. 57/1968 de organizare și funcționare a consiliilor populare.

Într-adevăr, prevederile actului normativ amintit sînt cunoscute și aplicate corect în majoritatea unităților administrativ-teritoriale, de către cei îndreptățiți să facă aceasta. Totuși, din cînd în cînd, pe ici pe colo, cum s-a constatat în unele sesiuni ale consiliilor populare din ianuarie a.c. — și în unele sesiuni ale consiliilor populare din ianuarie a.c. — par și „inovații“ în ce privește aplicarea legii, recurgîndu-

du-se la alte proceduri decît cele ce decurg din litera și spiritul legii.

Înainte de a concretiza, este cazul să reiterăm art. 46 din Legea nr. 57/1968, care prevede, fără posibilitatea vreunui dubiu: „Sesiunea este forma în care consiliul popular exercită democratic puterea de stat pe plan local și modul principal prin care deputații îndeplinesc mandatul dat de alegători“.

La aceasta, să mai adăugăm că sesiunea aprobă o ordine de zi propusă de comitetul sau biroul executiv al consiliului popular sub formă de proiect, că lucrările ei sînt conduse de un prezidiu alcătuit din 3—9 membri, iar dintre aceștia se alege președintele sesiunii, care semnează hotărîrile adoptate și procesul-verbal al lucrărilor sesiunii.

Din lectura tuturor acestor prevederi, rezultă cît se poate de clar că sesiunea este o formă de lucru, dezbateri și conducere colectivă și că ordinea ei de zi trebuie respectată și consemnată cu fidelitate în procesul-verbal.

Procedurile „inovatoare“ la care se mai recurge în unele locuri dovedesc o neaprofundare a prevederilor legale. Așa de pildă, mai ales la sesiunile unor consilii populare din fostul județ Ilfov, expunerile la proiectele de hotărîre de pe ordinea de zi se prezintă înainte de deschiderea propriu-zisă a lucrărilor sesiunii. Unii membri ai comitetului sau biroului executiv adună deputații „pe comisii permanente“ și prezintă în fața lor materialele. După această operație, se întîlnesc în plen, se deschid lucrările sesiunii, se alege prezidiul și se trece direct la dezbateri, fără a se mai prezenta materialele, motivîndu-se că acestea sînt cunoscute.

Practica aceasta este diametral opusă legii din a cărei lectură rezultă ordinea în care trebuie să se desfășoare sesiunea: deschiderea lucrărilor, alegerea prezidiului, supunerea spre aprobare a proiectului ordinii de zi, prezentarea materialelor, dezbaterile lor de către deputați, adoptarea hotărîrilor. O astfel de procedură legală asigură solemnitatea actului de exercitare a puterii de stat și creează condiții pentru ca toți deputații care alcătuiesc organul local al puterii, să ia cunoștință de activitatea unităților administrativ-teritoriale și să acționeze ca adevărați reprezentanți ai alegătorilor.

În alte părți, nu au loc întruniri ale deputaților pe comisii permanente, dar se obișnuiește ca, înainte de a se intra în ordinea de zi, să se prezinte diverse informații fie cu privire la activitatea comitetului sau biroului executiv de la ultima sesiune și pînă în prezent, fie cu privire la îndeplinirea principalelor hotărîri adoptate anterior. Este clar că dacă aceste informații se fac în sesiune, ele trebuie trecute în ordinea de zi, iar prezentarea lor să se facă numai după aprobarea proiectului ordinii de zi.

Cu privire la activitatea deputaților în sesiune este de amintit că Legea nr. 57/1968 consacră un articol întreg drepturilor și îndatoririlor pe care le au. Și cu toate acestea, întîlnești, e drept izolat, situații cînd deputații nu-și exercită toate drepturile conferite de lege.

O practică greșită, cu o arde de răspîndire mai largă, este aceea ca, în prezidiul sesiunii să fie aleși, de regulă, membrii comitetului sau biroului executiv, cînd mai democratic ar fi ca la conducerea lucrărilor sesiunii, să se perinde, în rîstimpul unui mandat, cît mai mulți deputați. În definitiv, așa cum zice Legea nr. 57/1968 „comitetul

sau biroul executiv în întregul său și fiecare dintre membrii săi sînt răspunzători în fața consiliului popular“ și că „fiecare membru al comitetului sau al biroului executiv este răspunzător atît pentru propria sa activitate, cit și pentru întreaga activitate a comitetului sau a biroului executiv din care face parte“ (art. 57 alin. 2).

Nu este greu de presupus cum va răspunde în fața consiliului popular comitetul sau biroul executiv, membrii acestuia cînd ei conduc lucrările sesiunii în calitate de membri ai partidului.

Tot legea prevede că deputații au dreptul și obligația de a pune întrebări și a adresa interpelări comitetului sau biroului executiv, oricărui membru al acestuia, precum și conducătorilor organelor locale de specialitate ale administrației de stat, al unităților economice și instituțiilor social-culturale subordonate consiliilor populare, cu privire la activitatea acestora, iar cei întrebați sau interpeleți sînt obligați să răspundă în cadrul aceleiași sesiuni. E greu să interpelezi pe cineva care se află în prezidiul sesiunii, motiv pentru care nu mulți deputați utilizează acest drept.

Din păcate, uneori, de la masa prezidiului, uitîndu-se ce reprezintă sesiunea, se adresează întrebări deputatului în timp ce el vorbește, fiind întrerupt fără scuză, ba chiar tras la răspundere, pentru o situație sau alta din sectorul său de activitate.

În condițiile lărgirii continue a democratismului tuturor organelor de stat, aprofundarea unor prevederi din Legea organică a consiliilor populare, meditarea atentă asupra sensului unor articole cuprinse în ea, ar aduce un plus de perfecționare activității tuturor organelor locale ale puterii și administrației de stat.

VASILE INOAN

Norme specifice de ocupare a terenurilor cu unele obiective de investiții

Ministrul agriculturii și industriei alimentare, Președintele Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare,

Inspectorul general de stat al Inspectoratului General de Stat pentru Investiții-Construcții,

În temeiul prevederilor Decretului Consiliului de Stat nr. 258 din 9 iulie 1982 pentru modificarea și completarea Legii nr. 59/1974 cu privire la fondul funciar, emit următorul

ORDIN :

1. Se aprobă normele specifice de ocupare a terenurilor exprimate prin indici sintetici cuprinzînd gradul de ocupare a terenurilor cu obiective de investiții și de producție prevăzuți în Anexa nr. 1, pentru unitățile din subordinea comitetelor executive ale consiliilor populare și Ministerului Educației și Învățămîntului.

2. Beneficiarii obiectivelor de investiții sînt obligați să ia măsuri, încă din faza de elaborare a documentației tehnice, pentru a restrînge terenurile la strictul necesar, încadrîndu-se în indicii sintetici privind gradul de ocu-

pare a terenurilor prevăzuți în Anexa nr. 1 la ordin care constituie limite minime și să respecte prevederile din Anexa nr. 1 la Legea nr. 59/1974 cu privire la fondul funciar.

3. Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare va difuza prezentul ordin comun celor interesați pentru conformare.

INDICI SINTETICI

cuprinzînd gradul de ocupare a terenurilor cu obiective de investiții și de producție

BENEFICIARI

Denumirea categoriei de obiective	Gradul de ocupare a terenului %
1. Comitetul pentru Problemele Consiliilor Populare	
a) Gospodărie comunală	
— Stații de tratare-potabilizare a apei	82—87
— Stații de epurare a apelor uzate	82—87
— Rezervoare de compensare, înmagazinare	81—85
— Baze de exploatare, întreținere și parcare pentru autovehicule	88—94
— Baze de exploatare, întreținere și parcare pentru tramvaie și troleibuze	87—91
b) Industria mică, prestări servicii	
— Fabrici de piine, mori de porumb, mori de grîu	90
— Unități de imbuteliat ape minerale și băuturi răcoritoare	94—95
— Fabrici de gheață, fabrici de CO ₂	95
— Fabrici de ceramică brută	93
— Stații auto-service, spălătorii și curățătorii chimice	85
— Restul de obiective ale industriei mici și unități de prestări servicii	82—87
c) Drumuri (lucrări sau construcții anexe aferente drumurilor publice)	
— Cantoane, stații de întreținere a drumurilor	90
— Sedii de brigăzi complexe și baze de deszăpezire	93
— Stații sau ateliere de întreținere pentru utilaje, stații de concasoare, sortare și spălare a agregatelor	87
— Ateliere și poligoane de prefabricate	82—85
— Stații de preparare a betonului de ciment	90
— Stații de preparare a amestecurilor asfaltice	75
2. Ministerul Educației și Învățămîntului	
— Grădinițe-creșe	81—82
— Școli generale	81—85
— Școli profesionale	82—83
— Licee	82—84
— Sala de gimnastică	82—83
— Atelier școală	82—83
— Internat școlar	83—84
— Cămin studentesc	83—84

HOTĂRÎRE

privind stabilirea „Conținutului cadru”
pentru documentația necesară emiterii acordului unic
în vederea amplasării raționale a obiectivelor de investiții

Biroul executiv al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare,

Având în vedere :

— Raportul Direcției de sistematizare, proiectare și construcții privind necesitatea stabilirii unui „Conținut cadru” pentru documentația pe baza căreia se emit de către comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București acordurile unice pentru lucrările de investiții ;

— Legea investițiilor, nr. 9/1980 ;

În temeiul Legii nr. 10 din 20 iunie 1973 privind Comitetul pentru Problemele Consiliilor Populare

HOTĂRAȘTE :

Art. 1. Se stabilește „Conținutul cadru” al documentației necesare emiterii de către comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București a acordurilor unice pentru lucrările de investiții, potrivit anexei la prezenta hotărâre.

Art. 2. Comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București vor lua măsuri ca acordurile unice să se emită numai pe baza documentației și potrivit procedurii stabilite prin conținutul cadru prevăzut la art. 1.

Art. 3. Direcția de sistematizare, proiectare și construcții și Institutul de cercetare și proiectare pentru sistematizare, locuințe și gospodărie comunală se însărcinează cu multiplicarea și difuzarea prezentei hotărâri la comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București, precum și la ministerele și organele centrale interesate.

CADRU CONȚINUT

al documentației necesare eliberării „Acordului unic”
aprobate prin Hotărârea C.P.C.P. nr. 3/1984

Înălțuirea programului de investiții și folosirea cu eficiență sporită a fondului național de dezvoltare economico-socială, necesită perfecționarea continuă a activității de elaborare și pregătire a documentațiilor tehnico-economice în vederea amplasării raționale a obiectivelor de investiții în teritoriu, folosiri judicioase și eficiente a resurselor materiale și de muncă și ridicării gradului de urbanizare a localităților.

Potrivit prevederilor Legii nr. 58/1974 privind sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale, precum și a Legii investițiilor nr. 9/1980, proiectarea construcțiilor din cadrul obiectivelor de investiții ce se realizează în industrie, transporturi, agricultură și celelalte ramuri productive se face în concordanță cu prevederile de sistematizare aprobate prin schițele de sistematizare ale municipiilor, orașelor și comunelor.

Pe parcursul elaborării documentației tehnico-economice, titularii de investiții au obligația să obțină acordurile și avizele prevăzute de lege, inclusiv acordul unic al consiliului popular județean sau al municipiului București cu privire la amplasament, regimul de înălțime și de aliniere al construcțiilor, utilitățile necesare, transport și comunicații, în temeiul prevederilor cuprinse în anexa la Legea nr. 9/1980 privind investițiile.

Prin acordul unic, comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București, pe baza documentației tehnico-economice prezentate de titularii de investiții, analizează înscrierea în indicatorii stabiliți prin plan, amplasamentul construcțiilor, încadrarea în preve-

derile de sistematizare, folosirea rațională a fondului funciar, folosirea construcțiilor și dotărilor existente, realizarea cu cheltuieli minime a lucrărilor tehnico-edilitare sau altor utilități specifice, posibilitățile de asigurare a forței de muncă și a cazării acesteia, soluționarea dotărilor social-culturale și serviciilor generate de noul obiectiv, precum și protecția mediului înconjurător.

În acest scop titularii de investiții au obligația de a prezenta documentația tehnico-economică însoțită de conducerile ministerelor și celorlalte organe centrale, care să permită analiza temeinică a proiectelor pentru care se solicită acordul unic.

Pe baza documentației tehnico-economice depuse de titularii de investiții, comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București, emit acordul unic în cel mult 15 zile de la prezentarea documentației complete.

★

În vederea emiterii acordului unic, titularii de investiții au obligația de a elabora, pe baza datelor din proiectul de execuție și prezenta comitetelor executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București documentația tehnico-economică, care va respecta următorul cadru conținut :

I. Piese scrise

1. Memoriu justificativ al obiectivului de investiție cuprinzând :

— date generale pentru recunoașterea investiției (denumire, capacitate, poziția de plan, valoarea totală a investiției din care construcții-montaj, data începerii și data punerii în funcțiune) ;

— date cu privire la amplasarea obiectivului : localitatea și zona din cadrul acesteia, suprafața de teren necesară, și gradul de ocupare, folosința actuală a terenului, exproprieri și demolări necesare pentru realizarea obiectivului ;

— elemente de identificare a terenului redat agriculturii, cu anticipație în scopul obținerii terenului solicitat pentru noua investiție ; suprafața, locul, categoria de folosință, beneficiarul acestuia, actul de preluare ;

— principalele elemente funcționale ale investiției cu descrierea planului general, coordonarea cu construcțiile existente în zonă ;

— date și soluții privind alimentarea cu apă industrială și potabilă, canalizare, epurare ape uzate, încălzire, alimentare cu energie electrică, telefonie sau alte utilități specifice, legături feroviare și cu rețeaua rutieră sau navală ;

— posibilități de cooperare cu unitățile sau obiectivele existente în zonă ;

— date privind forța de muncă, asigurarea cazării acesteia inclusiv soluționarea dotărilor social-culturale și de servicii aferente ;

— date privind protecția mediului înconjurător.

2. Avize și acorduri prealabile prevăzute de lege cu privire la :

— aprobarea potrivit Legii nr. 58/1974 a amplasamentului obiectivului de investiții (după caz, privitor la detaliul de sistematizare sau studiul de amplasament) ;

— acordul deținătorilor de terenuri și după caz, forurilor tutelare ale acestora ;

— acordul comisiei județene pentru gospodărirea unitară a fondului funciar, precum și după caz, al organelor silvice ;

— avizele întreprinderilor de gospodărie comunală sau a altor unități care asigură sau gospodăresc utilitățile ;

— avizul Comisiei Permanente pentru avizarea și controlul consumurilor de combustibili, energie electrică și termică ;

— alte avize, acorduri sau aprobări, după caz, prevăzute de lege.

II. Piese desenate

1. Plan de încadrare în zona geografică scara 1:25.000 sau 1:10.000, cu indicarea amplasamentului propus și a obiectivelor învecinate (pentru obiectivele situate în afara localităților).

2. Plan de încadrare în perimetrul construibil al localității, întocmit la scara 1:5 000—1:2 000, cuprinzând situația existentă, prevederile de perspectivă, cu indicarea obiectivului proiectat, a obiectivelor existente din zona înconjurătoare (minim 2,5 km împrejurul obiectivului), precum și indicarea traseelor de racordare la utilități — existente sau noi.

3. Planul general al incintei obiectivului și a unei zone înconjurătoare de cca. 200 m, — întocmite pe bază de ridicare topografică actualizată, scara 1:500—1:200, conținând situația existentă (construcții și instalații, suprațere și subterane, cu marcarea regimului de înălțime și caracteristicilor rețelelor tehnico-edilitare), propunerile pentru etapa I și de perspectivă inclusiv modul de soluționare a problemelor de transport, circulație și utilitățile necesare, cu prezentarea bilanțului de folosire a terenului incintei.

4. Planurile cu propuneri pentru exproprieri, demolări și dezafectări de fonduri fixe, — împreună cu punctul de vedere al proprietarilor sau deținătorilor, — precum și pentru scoaterea terenurilor din producția agricolă sau fondul forestier.

5. Planșe cu desfășurările fațadelor principale ale clădirilor proiectate și a celor existente ce se mențin.

6. Alte planșe, necesare analizării soluțiilor tehnico-economice ce se propun în vederea emiterii acordului unic.

III. Documentația prezentată de titularul de investiții se analizează de către Secția de arhitectură, sistematizare, tehnică și investiții județeană sau Secția de arhitectură și sistematizare a municipiului București, după caz și se prezintă comitetului executiv.

Acordul unic se dă de către comitetul executiv al consiliului popular județean sau al municipiului București. În acest scop se folosește formularul de acord unic care a fost trimis acestora.

COLECTIVUL REDACȚIONAL

Ioan Ciobotaru (coordonator), Vasile Inoan (secretar de redacție), Constantin Jalbă, Nădejde Șerban, Mircea Preda, Florin Vasilescu, Ion Zidaru (membri) — activiști ai Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare și unităților acestuia.

Colaborările la suplimentul „PROBLEME ALE CONSILIILOR POPULARE”, se înaintează pe adresa: COMITETUL PENTRU PROBLEMELE CONSILIILOR POPULARE — Centrul de perfecționare a cadrelor, str. Occidentului nr. 14, telefon 50.45.43 — sectorul 1, Cod 78111, București, Oficiul P.T.T.R. 12.

SUB TIPAR!

Probleme economico-juridice ale consiliilor populare din cuprins :

- | | |
|---|---|
| ● Organizare, funcționare | ● Agricultură — silvicultură |
| ● Bugetul local | ● Organizarea activității de industrie mică și de comercializare a produselor |
| ● Actele administrative, notariale și jurisdicționale | ● Funcționarea asociațiilor de locatari |
| ● Activitatea de stare civilă, tutelară și de asistență socială | ● Obligațiile de plată a locatarilor pentru cheltuielile comune |
| ● Sistematizarea teritoriului — gospodărire comunală | ● Gestionarea, evidența și controlul gestiunilor |

Abonamentele se pot face direct la redacție, prin virament (sau mandat poștal) pe adresa I.S.I.A.P. (Întreprinderea de stat pentru imprimare și administrația publicațiilor), Piața Scînteii, 1, cont nr. 64 51 502 28 B.N.R.S.R. — Filiala sector I, București, costul unei lucrări fiind de 20 lei.

Lucrările se vor difuza numai abonaților I

